

SIGILLVM ACADEMIAE HARVARDIANAE IN NOV ANG
CHRISTO ET ECCLESIAE
VE RI TAS

ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS TABULA.

RECOGNOVIT, PRAEFATUS EST,

APPARATU CRITICO ET VERBORUM INDICE

INSTRUXIT

FRIDERICUS DROSIHN.

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXI.

Codices manuscripti adhuc excussi sunt quatuor Parisienses, notis Pabcd a Schweighäusero insigniti et is, cujus lectionem variantem a Meibomio diligentissime exhibitam cum reliquo Meibomiano ad Enchiridion Epicteti et ad Cebetis Tabulam apparatu Hadrianus Relandus post mortem Meibomii edidit Trajecti Batav. a. 1711. Et Parisinos quidem, quorum tres Pabc jam Jacobus Gallaeus in usum Jac. Gronovii excerpserat, accuratissime Godofredus Schweighäuserus Joannis filius contulit et lectionem variantem exhibuit minori Schweighäuseri editioni adnexam. Pa teste Schweighäusero membranaceus est, ceteri chartacei sunt. Pa saeculo XII, Pb saec. XIV, Pc Jani Lascaris manu ineunte saeculo XVI, Pd. saec. XVI scripti perbibentur. De codice M. nescimus, qua aetate, a quo, qua in regione scriptus sit, nec cujus tum fuerit, cum Meibomius eum cum suae editionis exemplo compararet, quoniam nihil de his Relandus docuit. Verisimile tamen est codicem non alium esse atque Hafniensem illum, quo etiam Epicteti enchiridion continetur, cujus lectionem variantem a Meibomio exhibitam H. Relandus edidit in editione supra commemorata p. 101 sqq. Eum codicem m. Meibomius dicit non admodum antiquae, bonae tamen notae esse.

Et omnino quidem dicendum est codicum man. conditionem miserrime afflictam esse. Primum enim extrema pinacis pars graece quidem in nullo cod. man. extat, ita ut omnes plus vel minus mutili sint.

Pa jam in cap. 23, 2. desinit in verbis *ὥσπερ πρότερον*. M. Pc et codex, qui Vulgatae fundus est, desinunt in verbis *διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν* cap. 40, 2. Extremam graeci textus partem primus Gronovius ex Pbd. edidit. Sed ipsum dialogi finem non nisi arabica paraphrasis nobis servavit, Almamone, septimo Chalifarum ex gente Abassidarum regnante, i. e. IX saec., orta, ut Salmasius quidem censet. Eam paraphrasin totam latine vertit Joannes Elichmannus, qui initio saeculi septimi decimi medicinam professus arabicae et persicae linguae cognitione magnopere excelluit. Opus

ejus, cum ipse properato fine prohiberetur, quominus ederet, cura Salmasii cum praefatione in Tabulam Cebetis arabicam Lugd. Batav. Typis Joannis Maire a. 1640 editum est. Praefatione de arabica maxime versione disseruit et quam multa Arabs male intellexerit luculentis exemplis demonstravit. Quod tamen extremam Pinacis partem adsutam et ex aliquo ethico Graeco ab Arabe paraphraste attextam esse censet, vane auguratus est. Immo graecus textus, qui est inde a cap. 40, 2. usque ad finem, post Salmasii demum aetatem ex integrioribus codicibus man. editus, quippe plane cum arabica paraphrasi consentiens, evidenter ostendit contrariam Elichmanni sententiam veram esse, qui pharaphraseos auctorem integriorem codicem Graecum nactum esse contendit, quam ex quibus Tabula graece hactenus est propagata. Ceterum ea Pinacis pars, quae graece non extat, de arabica paraphrasi latine reddita jam editionibus, quae Snecanis notis instructae sunt, — prima a. 1634 in lucem prodiit — adnecti solebat.

Ad eum codicum m. defectum accedunt multae lacunae vel minores vel majores. Singulas quidem voces v. c. in M. fere quadraginta omissae sunt, binae quinque locis, majores lacunae quinque inveniuntur, quas ut origo et natura eo facilius appareat jam ita notabo, ut voces omissae includantur.

Cap. 4, 3. *βαδίζειν [εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ· ποίαν οὖν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν], ἢ πῶς;*

10, 1. *[καὶ μάλα. οὐκοῦν καὶ γυναῖκες αἰσχραὶ καὶ ῥυπαραὶ καὶ ῥάκη ἠμφιεσμέναι δοκοῦσι συνεῖναι;] καὶ μάλα.*

32, 4. *ἀφίκωνται· [κελεύει οὖν αὐτοὺς χρόνον τινὰ ἐνδιατρῖψαι καὶ λαβεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται] παρ' αὐτῆς.*

37, 3. *τὸ κακῶς τοίνυν ζῆν [κακόν ἐστι· τὸ δὲ ζῆν] οὐ κακόν ἐστι.*

De lacuna, quae est c. 35, 3. vid. infra. Similes lacunae etiam in P. codicibus man. inveniuntur.

Nec desunt vitia contraria, glossas dico multifarias,

quae, ut fieri solet in libris cupide lectitatis, a lectoribus et correctoribus orationi intersertae, vel ex margine culpa librariorum in textum receptae sunt. Cujus rei exempla infra affatim suppeditabit praefatio et apparatus criticus. Et maxime quidem glossis contaminatus est Pb. et qui plerumque cum eo consentit Pd., minime M., cujus vitia admodum multa, modo non omnia, incuriae librarii tribuenda esse videntur, non codici, ex quo transscriptus est, cum codices Pbd. multis locis manum correctoris prodant. Et ita quidem rem sese habere eo quoque confirmatur quod M. saepissime consentit cum Pa.

Denique omnes codices man. variis mendis corrupti sunt, quarum multa singulis quibusque propria sunt, haud pauca ex communi omnium fonte fluxerunt.

Tali codicum man. conditione fieri non potest, quin multa non tantum leviora sed graviora etiam dubia et incerta maneant, quae etiam manebunt, donec alia meliora critices adjumenta inveniantur et adhibeantur. Ac sane duo codices m. adhuc nondum excussi extare videntur. Est enim Schweighäusero teste in bibl. Laurentiana Medicea cod. saec. XVI scriptus, desinens in verbis *γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδής τις κάθηται* cap. 21, 3, cujus meminit Bandinius in Catal. bibl. Laurent. Tom. II, p. 423. Alter est cod. man. bibl. Urbinatis, ex quo Ludovicus Odaxius Patavinus, magno illi literarum instauratori Angelo Politiano haud impar, Guidonis, Urbinatis Ducis, gratissimus quondam praeceptor, Tabulam Cebetis latine vertit, elegantius quidem, quam fidelius. Eam versionem Camers, ordinis Minorum, s. theologiae doctor, qui et ipse juvenis Urbini literis operam dedit et Odaxium cognovit, commentario instruxit. Is codex m. cum lectionibus, quibus a vulgata discedit, tum integritate praestat. Desinit enim in iisdem verbis quibus integerrimi Pbd. Cap. 14, 2. magnam lacunam habet: *νὴ Δία* [. . . . *νὴ Δία*]. Contra eo loco, quo omnes cdd. adhuc excussi lacunam habent, c. 35, 3. integer est, nisi Odaxius ex conjectura

eam supplevit. Utcumque res se habet, haud inutile sane fuerit hunc codicem accurate excutere.

Ad editiones quod attinet, diligenter in majore ed. Schweighäuseri recensentur, quae usque ad finem saeculi octavi decimi prodierunt. Earum una maxime commemoranda est, vulgatae lectionis fundamentum, quae sub hoc titulo prodiit: Epicteti enchiridion, hoc est pugio, sive ars humanae vitae correctrix, una cum Cebetis Thebani tabula, qua vitae humanae prudenter instituendae ratio continetur: graece et latine etc. Hieronymo Wolfio interprete. Basileae, per Joannem Oporinum (1560). Nititur ea ed. editione Basileensi ab Oporino edita et Constantini Lascaris grammaticae graeco-latinae addita, cujus textus ad maximam partem cum codice m. Pc. consentit. Schweighäuseri editio major saepius jam commemorata sub hoc titulo prodiit: Epicteti manuale et Cebetis tabula graece et latine. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recensuit, et collata omni lectionis varietate vindicavit illustravitque, Latinam versionem, enchiridii praesertim, ad graeci exempli praescriptum diligenter recognovit Joannes Schweighäuser, priscar. liter. in schola Argentor. Prof. publ. etc. Lipsiae, in libr. Weidmanniana. 1798. Eam secuta est a. 1806 minor Schweighäuseri editio cum variante lectione codicum man. P. a Godofredo Schweigh. accuratissime exhibita. Paulo ante Corais Cebetis Tabulam ediderat, quam editionem doleo me nullo modo nancisci potuisse. Omnium editionum quae inde ab eo tempore prodierunt nulla est digna cujus mentio fiat nisi Didotiana, quae Parisiis a. 1840 prodiit cura Frederici Dübneri, qui cum satis facere sibi videretur, si majorem Schweighäuseri editionem „artis criticae docte, prudenter et circumspecte exercitae mirificum exemplar“ exprimendam curaret, tamen quamvis obiter textum recognosceret et uno certe loco emendaret.

Ad textum hac editione constitutam quod attinet omnino animadvertendum est, codicem m. M. uno loco excepto, qui est 12, 3. constanter habere formam *γίνε-*

σϑαι, cum cdd. P. ubique praebeant γίγνεσϑαι, nisi quod Pbd. 40, 2. 41, 2. habent γίνεται. Eodem modo libri P. exhibent formam γιγνώσκειν, M. γινώσκειν. Equidem libros P. sequi malui, quam M., cum Cebes in eorum numero esse videatur, qui sicut Polybius, Appianus veteres Atticos imitati sunt. (cf. Thes. gr. linguae vol. II, 621.) Nec tamen praesertim in quaestione tam impedita negare ausim, aliter posse judicari. Eadem inconstantia libri sunt in exhibendis formis οὐδείς et οὐϑείς, μηδείς et μηϑείς. Forma οὐδείς omnibus libris consentientibus viginti locis occurrit, οὐϑείς semel. Praeterea 15, 2. hanc formam praebent Pabd., ubi M. Pc. V. οὐϑείς habent, 35, 4. M. οὐϑέν habet, V. οὐδέν; de P. libris dubium est, quam formam h. l. habeant. μηϑέν uno loco exhibent cdd. Pbd. 41, 1. Equidem non dubitavi ubique οὐδείς et μηδείς scribere, cum credere non possim scriptorem ambabus formis permutandis lusisse. cf. Thes. gr. linguae vol. V, 2373. Quod libri saepius ποῦ, ὅπου et semel οὗ exhibent, ubi verba motum ad locum significantia ποῖ, ὅποι, οἷ requirunt, consequenter illas formas librariis relinquendas esse putavi. cf. L. Dindorfium in praef. ad Dionem Chrys, G. Dindorfium in thes. gr. linguae vol. VI, p. 1538.

Jam restat ut de singulis quibusdam locis agatur. Verbis quae 3, 3. leguntur: καϑάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι notitia τῆς Τιμωρίας anticipatur, quae decimo demum capite describitur tamquam mulier, flagellum tenens. Hospes eum nondum novit, ubi primum a sene commemoratur 9, 4. Ideo interrogat senem: ποία δ' ἔστιν αὕτη; Huc accedit inconstantia librorum scripturae. Exinde admodum verisimile fit, ea verba additamentum esse alienum a scriptore, hoc vel illo modo orationi insertum.

Eodem modo 7, 3 factum est, ut μαινομένη in textum irreperet, quod verisimile est lectorem, memorem loci qui paulo infra subsequitur, ad marginem scripsisse. Nam primum quidem 30, 3. Fortunam senex

describit tamquam γυναῖκα, ἣ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι una caecitate utpote imprimis insigni attributa. Tum vero verba senis, quae statim subsequuntur clare indicant illam vocem culpa librarii insertam esse. Respondet enim senex: καλεῖται μὲν Τύχη· ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλὴ, ἀλλὰ καὶ μαινομένη καὶ κωφή, quae quidem verba Jac. Gronovius in notis editioni additis p. 120. transponenda esse censuit: ἐστὶ δὲ οὐ μόνον τυφλὴ καὶ μαινομένη, ἀλλὰ καὶ κωφή, quae transpositio vix verisimilis est scriptura librorum non variante. Tertia causa, cur hic statuendum esse contendam, est locus pronominis τίς plane insolitus. Nam expectamus potius τυφλή τις καὶ μαινομένη. cf. 2, 2. 10, 1. 15, 2.

Eam ob causam eo loco, qui est 23, 3. οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδής τις κάθηται vox καθεστηκυῖα suspecta est. Etenim si pro adjectivo accipitur, ita, ut significet constans aetate, sicut in Hippocr. aphor. 1, 13. usurpatur οἱ καθεστηκότες (cf. πίν. 18, 1. ὅτι γυνή τις ἐστὶ καλὴ καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, formosa et constanti facie) exspectamus potius γυνή τις καθεστηκυῖα καὶ εὐειδής. Nam id quoque notandum est nusquam in πίν. duas notiones ἀσυνδέτως, sed ubique aut particula καί aut particulis τέ–καί conjungi, cum plures notiones aliquando quamvis rarius ἀσυνδέτως conjunctae inveniantur, soleat tamen καί repeti. cf. Reitz ad Luc. Icarom. pag. 18. l. 8. Quodsi vero pro participio καθεστηκυῖα accipimus, sicut Odaxius accepit, qui vertit: Mulier praecellens in vestibulo constituta super solium excelsum sedet, Dübnerus, qui Odaxii versionem paululum mutavit, alii, mihi quidem sensus nullus esse videtur. Ideo vix dubium est, quin ex similibus locis 9, 1. 16, 1. vocem καθεστηκυῖα culpa librarii huc illatam esse.

Similiter 11, 1. τὴν Ἐπιθυμίαν culpa librarii ex loco qui est 6, 2. αὗται τοίνυν Δόξαι, καὶ Ἐπιθυμίαι, καὶ Ἡδοναὶ καλοῦνται textui illatam esse su-

spicor. Duae enim sunt Opiniones, quas Resipiscentia tamquam comites addit homini, qui resipuit, altera, quae ad veram disciplinam (cf. 29, 2.), altera, quae ad falsam disciplinam ducit. (*Ψευδοδοξία* 11, 2.) Concupiscentiae autem, quae nonnisi in voluptatem et malam fortunam ducit (6, 2), hic non est locus. Certe in iis quae sequuntur nusquam Concupiscentia cum Opinione tamquam comes hominibus ad sanitatem reversis attributa commemoratur. cf. 35, 3.

Additamentum a Cebete alienum etiam 32, 4. deprehendisse mihi videor, ubi Schweighäuser sic interpunxit: *καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδέν· ἕως ἂν πρὸς τὴν Ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται, κελεύει οὖν αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρῖψαι, καὶ λαβεῖν* etc. Ac primum quidem certissimum est novum enunciatum incipere verbis *κελεύει οὖν*, id vero, quod antecedat, *ἕως ἂν-ἀφίκωνται* ad verbum *ἀπαλλάττεσθαι* construendum esse. Nam nec *ἕως ἂν* hoc loco valere potest „donec si vel postquam“, ut Schweigh. vult, nec particula *οὖν* „pleonastica ratione“ positum est, ut idem statuit. Jam patet, quantopere verba *καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδὲν* totum contextum turbent. Quodsi quis contendat verba tamquam parenthesin orationi interserta esse, nullum certe in pinace exemplum invenitur talis parenthesis. Ideoque equidem non dubitavi haec verba tamquam ex 31, 1. huc illata uncis includere.

Alia additamenta inconstanti librorum scriptura maxime suadente tamquam a Cebete aliena uncis inclusi, de quibus vide, quae in apparatu critico notata sunt. Unum est, quod hic paucis attingendum est. Etenim saepius libri variant de *ἔφην* vel *ἔφη*; plane omissum est hoc vel illud 5, 2. in M. Pa. 15, 1. in M. Pbcd. V. Od. 5, 3. 3, 1. in M. 25, 2. in M. Pd. de loco variant libri 10, 1. 15, 1. 32, 1. 35, 3. Jam apparet scriptorem, evitaturum repetitum illud *ἔφην* et *ἔφη*, iis locis, quibus sponte patet alterutrum interlo-

cutorem incipere, hoc signum omisisse; nam locis circiter centum quinquaginta deest, centum orationi intersertum est. Itaque suspicandum est saepius lectores vel librarios illud ad marginem scripsisse, unde in textum irrepsit. Quod quidem ita se habere, confirmatur lectione codicis M., qui 16, 9. φημί habet, cum ceteri omnes ἔφην exhibeant. Eodem pertinet locus, qui est 5, 1, ubi pro ὁρᾷς, εἶπε cum M. scripsi ὁρᾷς οὖν, cum nusquam in pinace εἰπεῖν pro φάναι sic orationi intersertum inveniatur. cf. 30, 3. 32, 3. Similiter 29, 3. voces ἔφη, οὔκ delendum vel certe uncis includendum esse duxi, cum nusquam, quod scio, ἔφη orationem incipiat, eoque magis has voces tamquam additamentum a Cebete alienum removendum esse censeo, quod eadem ellipsis particula γάρ sequente inveniatur 33, 5, ubi Meibomius suspicatus est οὐδέν ante ἔστι γάρ scribendum esse.

5, 2. et duobus aliis locis 19, 4. 22, 1. invitis libris pro dativo τῇ ἑαυτῆς δυνάμει scribendum esse duxi τὴν ἑαυτῆς δύναμιν, sicut 19, 1. recte in libris legitur. Nam mea quidem sententia τῇ ἑαυτῆς δυνάμει nil significare potest, nisi sua vi (cf. 23, 3. 23, 4.). Sed iis locis de quibus agitur δύναμις significat medicamentum et ποτίζειν semper cum accusativo rei quam quis propinat construitur.

10, 4. non est cur lectio librorum κακοδαιμονίᾳ in suspicionem vocetur. Nam quod paulo ante Κακοδαιμονία per prosopopoeiam tamquam domus repraesentatur, hic solitum significatum habet, hoc saepius fit in hoc dialogo. Etenim ita ubique scriptor allegoriam cum interpretatione contexuit, ut eadem notio modo personificetur, modo proprie dicatur. cf. ἄγνοια 5, 3. 6, 3. 40, 2. contra 19, 5. 23, 1. 25, 2. 27, 4. πλάνος 23, 1. contra 19, 5. ἰσχὺν καὶ θάρσος 16, 5. θάρσος καὶ ἀφοβία 18, 4. 19, 5.

13, 2. Pro περιπατητικοί Schweighäuser lectionem codicum man. M. Pad. περιπατικοί recepit, allegans Athen. IV, Tom. II, p. 213 sqq. Sed primum quidem

haec vox non ex usu est. Tum apparet περιπατικοί compendio scriptum esse pro περιπατητικοί. Nam nihil tali compendio usitatius est in verbalibus in -ητικοί desinentibus. cf. Wolfium ad Epict. dissert. II, 9, 3.

Vexatissimus locus est 26, 3, ubi omnes libri consentiunt in ἐχιόδηκτοι, etiam cod. man. Urbinas, Odaxio vertente: a vipera morsi, quod Salmasius dicit haud alios posse intelligere, nisi quos vipera momorderit. Salmasius probat vel ἐχιοθῆροι vel ἐχιοθῆραι, quod censet Arabem in suo codice man. invenisse. Conjecerunt praeterea Is. Casaubonus ἐχιοδεῖκται, viperarum ostentatores, quod Dübnerus recepit, Mer. Casaubonus ἐχιοδιῶκται, Johnsonus ἐχιοδέκται, viperarii, Corais ἐχιολέκται, Schneiderus in lex. gr. ἐχιοδῆκται, viperarum incantatores, Hertlein (in Fleckeis. neuen Jahrbb. 1867, S. 482.) ἐχιοθέλκται, Schlangenbeschwörer, quae quidem vocabula ex analogia sunt, sed non ex usu. Mihi quidem maxime placet, quod Caselius proposuit, ὀφιογενεῖς. Etenim vulgata fabula erat, fuisse homines in Hellesponto circa Parium, Ophiogenes vocatos, serpentum ictus contactu levare et imposita manu corpori venenum extrahere solitos. Simili modo genti Marsorum in Italia, Psyllis in Africa vim quamdam innatam esse exitialem serpentibus, qua non modo ipsi tuti essent a morsu viperarum, sed etiam a serpentibus morsis mederentur. cf. Strab. XIII, p. 588. ed. Casaub. Plin. nat. hist. 7, 2. 28, 3, 6. A. Gell. 16, 11. Jam si reputamus, quam multum hic libellus a Christianis lectitatus sit, quot glossae in textum irruerint, probabilis sane conjectura videbitur hoc quoque loco Christianum lectorem, memorem loci illius, quo agitur de morsis a serpentibus venenatis et de vi veneno contraria, Numer. 21, 9 sqq., ad marginem ascripsisse illud ἐχιόδηκτοι, quod postea a librario in textum receptum est ita, ut genuina lectio οἱ ὀφιογενεῖς vel male vel parum intellecta expelleretur.

20, 2. Schweighäuserus sic scripsit: Οὐχ' ὁρᾷς, ἔφη, ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν; ὡς εὐειδεῖς

δοκοῦσιν εἶναι καὶ εὔτακτοι καὶ στολὴν ἀτρύφερον καὶ ἁπλῆν ἔχουσιν· ἔτι δὲ ὡς ἄπλαστοί εἰσι —; Primum post *γυναικῶν* commate interpungendum erat, cum enunciatum particula *ὡς* connexum a verbo *ὁρᾷς* dependeat ita, ut subjectum ejus ad verbum *ὁρᾷς* tamquam objectum attractum sit, quod Cebes facere amat, cf. 16, 1. 25, 3. 16, 5. 24, 2. 28, 2. Sicut particula *ὡς*, ita etiam particula *ὅτι* talia enuntiata nectuntur. Eadem de causa etiam lectio librorum M. et P. *ὡς περιάγοντας* 6, 3. cum Wolfio emendanda est *ὡς περιάγονται*. Tum pro *ἔχουσιν* scribendum erat *ἔχουσαι* propter sermonis concinnitatem, ex qua notionem adjectivam exspectamus pro verbo finito. cf. 1, 1. 5, 1., ubi Pa. et M. pro *ἔχουσα* habent *ἔχει*, 15, 3. 18, 1. 6, 1. 9, 2. 10, 2. Similiter 18, 2. M. Pa. V. habent *δοκοῦσι* pro *δοκοῦσαι*.

35, 3. omnes codices man. adhuc excussi lacunam habent. M. Pbcd. habent: *ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ, εἰ μηδὲν ἄλλο, ὃ προσποιοῦνταί γε ἐπίστασθαι, οὐκ οἴδασιν.* V.: *ὅτι οἱ ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, εἰ μηδὲν ἄλλο, προσποιοῦνταί γε ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἴδασιν.* Apparet oculos librarii vel ab altero *περιβόλῳ* ad alterum *περιβόλῳ* (Pbcd. M.), vel ab altero *ἐν τῷ* ad alterum *ἐν τῷ* (V.) aberrasse. Odaxius, sive codex man., quo usus est, integer fuit, sive conjectura omissa supplevit, vertit: Quoniam in primo ambitu hoc plus habent, quod quae nesciunt, nescire se non dissimulant: in secundo vero illud certe nesciunt, quod scire se profitentur. Contextus vero alium sensum postulare mihi videtur, quam quem Odaxius exprimit, eum quidem, quem textus Vulgatae praebet. Ideo sic scribere placuit: *Ὅτι οἱ μὲν ⟦ἐν τῷ [πρώτῳ περιβόλῳ* **οὐ προσποιοῦνται ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἴδασιν, οἱ δ'**⟧ *ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ] εἰ μηδὲν ἄλλο, προσποιοῦνταί γε ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἴδασιν.* octo vocabula typis insignia secundum Odaxii versionem suppleta sunt. Extrema verba, quae V. prabet, genuina esse apparet ex iis, quae statim sequun-

tur: ἕως δ' ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν. quamnam opinionem? eam scilicet, qua simulant se scire quae revera nesciunt. cf. Plat. Gorg. 464, C. προσποιούμενοι μὲν εἰδέναι, εἰδότες δὲ οὐδέν. Apol. 23, D.

Nonnullis locis interpunctione mutata rectam interpretationem adjuvare studui. Ita 6, 1., ubi Schweigh. praeeunte Gronovio falso interpunxit γυναικῶν, ἑταιρῶν, cum potius post ἑταιρῶν interpungendum sit. cf. 9, 1. Luc. de salt. 15. καὶ παρ' ἑταίρας γυναικὸς οὐκ ἀπηξίου σπουδαῖόν τι ἀκούειν τῆς Ἀσπασίας. 34, 1. comma, quo a Schweigh. post μαθηματικοί interpunctum est, delendum erat, cum genetivus τῶν ἀνθρώπων dependeat a verbo προέχουσιν.

P. = codices man. Parisini. *Pa.* = Parisinus num. 1858. *Pb.* = Parisinus num. 1001. *Pc.* = Parisinus. num. 1774. *Pd.* = Parisinus num. 2292. *M.* = codex Meibomianus. *V.* = Vulgata. *O.* = Odaxii versio latina, quae codicem Urbinatem repraesentat. *A.* = Arabs paraphrastes.

ΚΕΒΗΤΟΣ

ΠΙΝΑΞ.

Διαλόγου Πρόσωπα, Ξένος καὶ Πρεσβύτης.

I. *Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν· ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθεν τοῦ νεὼ, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ξένη, καὶ μύθους ἔχουσα ἰδίους· οὓς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν, τίνες καί ποτ' ἦσαν. οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμ-* 2
μένον, οὔτε στρατόπεδον· ἀλλὰ περίβολος ἦν, ἐν αὐτῷ ἔχων ἑτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν μείζω, τὸν δὲ ἐλάττω. ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου· πρὸς δὲ τῇ πύλῃ ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι. καὶ ἔνδον δὲ, ἐν τῷ περιβόλῳ, πλῆθός τι γυναικῶν 3
ἑωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου πυλῶνος καὶ περιβόλου γέρων τις ἐφεστὼς, ἔμφασιν ἐποίει, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ.

I. *Κέβητος πίναξ.*] gentile *Θηβαίου*, vulgo post *Κέβητος* insertum, deest in omnibus codicibus man. Pc excepto, qui habet *Κέβητος πίναξ Θηβαίου*. — *Κρόνου* P. V. Od. A.: *ἡλίου* M. Pc in ora. — *ἀνέκειτο* M. Pabd.: *ἐνέκειτο* Pc. V. Wolfius in ora *ἀνέκειτο*. 2. *τίνες καί ποτ'* M. Pa. in ora.: *τίνες καί ποτε* P. 3. *καὶ ἔνδον δέ* M. Pac.: *καί* deest in Pbd. V. — *ἐν τῷ περιβόλῳ* P. M.: *τοῦ περιβόλου* V. cf. 6, 1. — *καὶ περιβόλου* Pabd. V. O.: *τοῦ περιβόλου* M. Pc. — *ἐφεστώς* M.: *ἑστώς* P. V. cf. 4, 2. 1, 2. de verbo simplici nulla participii forma nisi *ἑστηκώς* in pin. reperitur. cf. 4, 3. 8, 1 *ἑστηκυῖα* 7, 1. 9, 1. 16. 1.

II. *Ἀπορούντων οὖν ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον, Πρεσβύτης τις παρεστὼς, Οὐδὲν δεινὸν πάσχετε, ὦ ξένοι, ἔφη, ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐγχωρίων πολλοὶ οἴδασι, τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία*
2 *δύναται· οὐδὲ γάρ ἐστι πολιτικὸν τὸ ἀνάθημα· ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ Πυθαγόρειόν τινα καὶ Παρμενίδειον ἐξηλωκὼς βίον, ὅς τό τε ἱερὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ Κρόνῳ.*
3 *Ξ. Πότερον οὖν, ἔφην ἐγὼ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γιγνώσκεις ἑωρακώς;*

Π. Καὶ ἐθαύμασά γε, ἔφη, αὐτὸν πολὺν χρόνον, νεώτερος ὤν. πολλὰ γὰρ καὶ σπουδαῖα διελέγετο· καὶ περὶ ταύτης δέ τῆς μυθολογίας πολλάκις αὐτοῦ ἠκηκόειν διεξιόντος.

III. *Ξ. Πρὸς Διὸς τοίνυν, ἔφην ἐγὼ, εἰ μή τίς σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν· πάνυ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν ἀκοῦσαι, τί ποτ' ἐστὶν ὁ μῦθος.*

Π. Οὐδεὶς φθόνος, ὦ ξένοι, ἔφη. ἀλλὰ τουτὶ πρῶτον δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις.

II. *ἐγχωρίων* M.: *ἐπιχωρίων* ceteri omnes. — *οἴδασι* M. Pabd.: *ἴσασι* Pc. V. cf. 35, 3. — *δύναται* Pa.: *δύναιτο* ceteri omnes; nusquam alibi talem optativum sine *ἂν* particula inveni in piu. cf. 1, 1. 3, 2. 4, 3. 30, 1. 14, 4. 26, 1. 31, 1. 31, 3. 32, 4. 36, 2. 37, 2. 2. *τῷ Κρόνῳ* P. V. O. A.: *ἡλίῳ* M. Pc. in ora. 3. *πολὺν χρόνον, νεώτερος ὢν* M. Pbcd. V. O.: *πολυχρονίῳ* Pa., quod Schweigh. in ed. min. ex *πολυχρονιώτερον* decurtatum esse censet. Sed, nisi fallor, scriptori pinacis obversatus est locus, qui est in Plat. Theaet. p. 183, E. *Παρμενίδης δέ μοι φαίνεται, τὸ τοῦ Ὁμήρου, αἰδοῖός τέ μοι εἶναι ἅμα δεινός τε· συνέμιξα γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ πάνυ νέος πρεσβύτῃ.*

Ξ. Οἷον τί; ἔφην ἐγώ.

Π. Ὅτι, εἰ μὲν προςέξετε, [ἔφη,] καὶ συνήσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθε· εἰ δὲ μὴ, ἄφρονες, καὶ κακοδαίμονες, καὶ πικροὶ, καὶ ἀμαθεῖς γενόμενοι, κακῶς βιώσεσθε. Ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγη- 2
σις ἐοικυῖα τῷ τῆς Σφιγγὸς αἰνίγματι, ὃ ἐκείνη προὔβάλλετο τοῖς ἀνθρώποις. εἰ μὲν οὖν αὐτὸ συνίη τις, ἐσώζετο· εἰ δὲ μὴ συνίη, ἀπώλλυτο ὑπὸ τῆς Σφιγγός. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως ἔχει ταύτης. ἡ γὰρ Ἀφροσύνη τοῖς ἀνθρώποις Σφίγξ ἐστιν. αἰνίτ- 3
τεται δὲ τάδε, τί ἀγαθὸν, τί κακὸν, τί οὔτε ἀγαθὸν, οὔτε κακόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ. Ταῦτ' οὖν ἐὰν μέν τις μὴ συνίῃ, ἀπόλλυται ὑπ' αὐτῆς· οὐκ εἰςάπαξ, ὥσπερ ὁ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς καταβρωθεὶς ἀπέθνησκεν· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθείρεται, [καθάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι.] ἐὰν δέ τις γνῷ, 4
ἀνάπαλιν ἡ μὲν Ἀφροσύνη ἀπόλλυται, αὐτὸς δέ σώζεται, καὶ μακάριος καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ. Ὑμεῖς οὖν προςέχετε, καὶ μὴ παρακούετε.

IV. Ξ. Ὦ Ἡράκλεις, ὡς εἰς μεγάλην τινὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει.

Π. Ἀλλ' ἔστιν, ἔφη, οὕτως ἔχοντα.

Ξ. Οὐκ ἂν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος· ὡς

III. προσέξετε, ἔφη, omnes excepto M., in quo ἔφη deest. — καὶ πικροὶ, καὶ ἀμαθεῖς omnes. Wolfius conj. καὶ πονηροὶ καὶ ἀμαθεῖς. Equidem suspicor verba glossam esse ad explicandam vocem ἄφρονες culpa librariorum textui insertam. 2. ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις ἐοικυῖα P. V.: ἔοικε γὰρ ἡ ἐξήγησις M. προὔβάλλετο P. V.: προεβάλλετο M. 3. συνίῃ Pbcd. M. V.: συνιεῖ Pa. συνιῇ ex conj. scr. Schweigh. in ed. min. — καθάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι Pa. M. V.: καθάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίαν παραδιδόμενοι Pbcd. v. praef. 4. ἐάν M. P.: ἂν V.

IV. φθάνοις Pbcd.: φθόνοις Pa. φθονοίης M. —

ἡμῶν προςεξόντων οὐ παρέργως, ἐπείπερ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτον ἐστίν.

2 *Π. Ἀναλαβὼν οὖν ῥάβδον τινὰ, καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφήν· Ὁρᾶτε, ἔφη, τὸν περίβολον τοῦτον;*

Ξ. Ὁρῶμεν.

Π. Τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ τόπος οὗτος Βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς, ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὼς, οἱ μέλλοντες εἰςπορεύεσθαι εἰς
[3 *τὸν βίον οὗτοί εἰσιν. ὁ δὲ γέρων, ὁ ἄνω ἑστηκὼς, ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῇ ἑτέρᾳ ὥσπερ δεικνύων τι, οὗτος Δαίμων καλεῖται· προςτάττει δὲ τοῖς εἰςπορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰςέλθωσιν εἰς τὸν βίον· καὶ δεικνύει, ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰσ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ.*

V. *Ξ. Ποίαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν, ἢ πῶς; ἔφην ἐγώ.*

Π. Ὁρᾷς οὖν παρὰ τὴν πύλην θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον τοῦτον, καθ' ὃν εἰςπορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ ἤθει, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα ποτή-
2 *ριόν τι;*

Ξ. Ὁρῶ. ἀλλὰ τίς ἐστιν αὕτη; [ἔφην ἐγώ.]

Π. Ἀπάτη καλεῖται, φησὶν, ἡ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα.

2. *ὁ τόπος οὗτος* P.: *οὗτος ὁ τόπος* M. pronomen *οὗτος* in pin. substantivum subsequi solet, ubi digito aliquid monstratur. cf. 2, 2. 3, 2. 4, 2. 5, 1. 9, 1. 11, 2. 17, 2. contra 35, 2. — *παρά* P. V.: *περί* M.

V. *ὁρᾷς οὖν παρὰ* M.: *ὁρᾷς οὖν, εἶπε, παρά* Pa. *ὁρᾷς, εἶπε, παρά* Pbcd. V. O. — *τὸν τόπον τοῦτον* Pbcd. V.: *τὸν τόπον* M. Pa. — *ἤθει* M. Pac.: *ἦθος* Pb. *εἴθει* V. Wolfius in notis commendavit *εἴδει* cf. locum a Gronov. citatum ex Aristaeneti epp. lib. I. 2. *αἱ μείρακες — — ἦθος οὐ πεπλασμένον ἐμφαίνουσαι.* vid. thesaurum graec. linguae IV, p. 117. — *ἔχουσα* Pbcd. V.: *ἔχει* M. Pa. vid. praef. 3. *τοῦτο* P. V.:

Ξ. Εἶτα τί πράττει αὕτη;

Π. Τοὺς εἰςπορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζει τὴν ἑαυτῆς δύναμιν.

Ξ. Τοῦτο δὲ τί ἐστι τὸ ποτόν; 3

Π. πλάνος, ἔφη, καὶ ἄγνοια.

Ξ. Εἶτα τί;

Π. Πιόντες τοῦτο, πορεύονται εἰς τὸν βίον.

Ξ. Πότερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον, ἢ οὔ;

VI. Π. Πάντες πίνουσιν, ἔφη· ἀλλ' οἱ μὲν πλεῖον, οἱ δὲ ἧττον. Ἔτι δὲ οὐχ ὁρᾷς ἔνδον τῆς πύλης πλῆθός τι γυναικῶν ἑταιρῶν, παντοδαπὰς μορφὰς ἐχουσῶν;

Ξ. Ὁρῶ.

Π. Αὗται τοίνυν, Δόξαι, καὶ Ἐπιθυμίαι, καὶ 2
Ἡδοναὶ καλοῦνται. Ὅταν οὖν εἰςπορεύηται ὁ ὄχλος, ἀναπηδῶσιν αὗται, καὶ περιπλέκονται πρὸς ἕκαστον, εἶτα ἀπάγουσι.

Ξ. Ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτούς;

Π. Αἱ μὲν εἰς τὸ σώζεσθαι, ἔφη· αἱ δὲ εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν ἀπάτην.

Ξ. Ὦ δαιμόνιε, ὡς χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις.

Π. Καὶ πᾶσαί γε, ἔφη, ἐπαγγέλλονται ὡς ἐπὶ τὰ 3
βέλτιστα ἄξουσαι, καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα καὶ λυσιτελῆ. οἱ δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν πε-

τουτί M. cf. 3, 1. — πλάνος M. Pa.: πλάνη Phcd. V. cf. 5, 3. 6, 3. 19, 5. 23, 1. 25, 2. quibus locis forma πλάνος omnibus manuscr. consentientibus occurrit, cum πλάνη nusquam in pin. inveniatur.

VI. περιπλέκονται πρὸς ἕκαστον M.: πλέκονται πρὸς ἕκαστον P. συμπλέκονται πρὸς ἕκαστον V. nescio annon emendandum sit συμπλέκονται ἑκάστῳ. cf. 9, 2. ποῖ M. V.: ποῦ P. omnes, ut videtur. 3. ἄξουσαι P. V.: ἥξουσι M. — εἰς βίον εὐδαίμονα P. V.: ἐς βίον ἄλλον εὐδαίμονα M. forma ἐς

πώκασι παρὰ τῆς Ἀπάτης, οὐχ εὑρίσκουσι ποία ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς ἡ ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ· ὥςπερ ὁρᾷς καὶ τοὺς πρότερον εἰσπορευομένους, ὡς περιάγονται [ὅπη ἂν αὗται δεικνύωσι.]

VII. *Ξ. Ὁρῶ τούτους, ἔφην. Ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστιν, ἣ ὥσπερ τυφλὴ [καὶ μαινομένη] τις εἶναι δοκοῦσα, καὶ ἑστηκυῖα ἐπὶ λίθου τινὸς στρογγύλου;*

Π. Καλεῖται μέν, ἔφη, Τύχη· ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλή, ἀλλὰ καὶ μαινομένη καὶ κωφή.

2 *Ξ. Αὕτη οὖν τί ἔργον ἔχει;*

Π. Περιπορεύεται πανταχοῦ, ἔφη· καὶ παρ᾽ ὧν μὲν ἁρπάζει τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι· παρὰ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα ἃ δέδωκε, καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκῇ καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς.

3 *Ξ. Ποῖον τοῦτο; ἔφην ἐγώ.*

Π. Ὅτι ἐπὶ στρογγύλου λίθου ἕστηκεν.

Ξ. Εἶτα τί τοῦτο σημαίνει;

Π. Ὅτι οὐκ ἀσφαλής, οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ᾽ αὐτῆς δόσις. ἐκπτώσεις γὰρ μεγάλαι καὶ σκληραὶ γίγνονται, ὅταν τις αὐτῇ πιστεύσῃ.

nusquam in pinace invenitur. — *ὡς περιάγονται*] Wolfius conjecit pro *περιάγοντας*, quod perperam omnes manuscr. habent. vid. praef. — *ὅπη ἂν αὗται δεικνύωσι* Pbcd.: *ὅποι ἂν τύχοι* M. Pa. (certe *τύχῃ* scribi debuerat.) aut alterutra lectio in textum recipienda aut utraque removenda, quod mihi maxime placet. Nam utraque glossae simillima est, quae ex margine in textum irrepsit.

VII. *τούτους* M. P. *τοῦτον* V. Wolfius in notis: *τοῦτο*, non *τοῦτον*. O. „video hoc.“ — *ἣ ὥσπερ τυφλὴ καὶ μαινομένη τις εἶναι δοκοῦσα* omnes praeter M., in quo *τίς* deest vid. praef. 2. *δέδωκε* hic et 8, 2. P. V.: *ἔδωκε* hic et 8. 2. M., quod incuriae librarii relinquendum est cf. 31, 5, ubi bis *ἃ δέδωκεν* = *τὴν δόσιν* legitur omnibus manuscr. consentientibus. 3. *ἐπὶ στρογγύλου λίθου* P. V.: *ἐπὶ λίθου στρογγύλου* M. *πιστεύσῃ* Pbcd. V.: *πιστεύῃ* M. Pa.

VIII. Ξ. Ὁ δὲ ὄχλος [τῶν ἀνθρώπων,] ὁ πολὺς οὗτος περὶ αὐτὴν ἑστηκὼς, τί βούλεται; καὶ τίνες καλοῦνται;

Π. Καλοῦνται μὲν οὗτοι Ἀπροβούλευτοι· αἰτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἃ ῥίπτει.

Ξ. Πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν, ἐκτετακότες τὰς χεῖρας;

Π. Οἱ μὲν δοκοῦντες, ἔφη, χαίρειν καὶ γελᾶν 2
αὐτῶν, οἱ εἰληφότες τι παρὰ τῆς Τύχης εἰσίν· οὗτοι δὲ καὶ Ἀγαθὴν Τύχην αὐτὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς. οὗτοι δὲ πάλιν Κακὴν Τύχην αὐτὴν καλοῦσι.

Ξ. Τίνα οὖν ἐστιν ἃ δίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως 3
οἱ μὲν λαμβάνοντες χαίρουσιν, οἱ δὲ ἀποβάλλοντες κλαίουσι;

Π. Ταῦτα, ἔφη, ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθά.

Ξ. Ταῦτ' οὖν τίνα ἐστί;

Π. Πλοῦτος δηλονότι, καὶ δόξα, καὶ εὐγένεια, 4
καὶ τέκνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλεῖαι καὶ τἄλλα ὅσα τούτοις παραπλήσια.

Ξ. Ταῦτ' οὖν πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά;

VIII. ὁ δὲ ὄχλος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πολὺς οὗτος M.: ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπιον ὄχλος, ὁ πολὺς οὗτος Pa. ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολὺς ὄχλος οὗτος Pc. ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς οὗτος Pbd. V. τῶν ἀνθρώπων tamquam additamentum a librariis textui intersertum uncis inclusimus; nam ad fluctuantem codd. m. lectionem accedit, quod additamentum plane superfluum est, cum ὄχλος per se significet turbam hominum. cf. 1, 2. 1, 3. 4, 2. 5, 1. 6, 2. 2. δέδωκε vid. ad 7, 2. 3. ταῦτα, ἔφη P. V.: ταῦτα οὖν, ἔφη M. 4. δηλονότι P. M.: δηλαδή V. —

Π. Περὶ μὲν τούτων, ἔφη, καὶ αὖθις ἐκποιήσει διαλέγεσθαι. νῦν δὲ περὶ τὴν μυθολογίαν γενώμεθα.

Ξ. Ἔστω οὕτως.

IX. *Π. Ὁρᾷς οὖν, ὡς ἂν παρέλθῃς τὴν πύλην ταύτην, ἀνωτέρω ἄλλον περίβολον, καὶ γυναῖκας ἔξω τοῦ περιβόλου ἑστηκυίας, κεκοσμημένας ὥσπερ ἑταῖραι εἰώθασι;*

Ξ. Καὶ μάλα.

Π. Αὗται τοίνυν, ἡ μὲν Ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ Ἀσωτία, ἡ δὲ Ἀπληστία, ἡ δὲ Κολακεία.

2 *Ξ. Τί οὖν ὧδε ἑστήκασιν αὗται;*

Π. Παρατηροῦσιν, ἔφη, τοὺς εἰληφότας τι παρὰ τῆς Τύχης.

Ξ. Εἶτα τί;

Π. Ἀναπηδῶσι, καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς, καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐταῖς μένειν, λέγουσαι ὅτι βίον ἕξουσιν ἡδύν τε καὶ ἄπονον, καὶ
3 *κακοπάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν. ἐὰν οὖν τις πεισθῇ ὑπ' αὐτῶν εἰςελθεῖν εἰς τὴν Ἡδυπάθειαν, μέχρι μέν τινος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβή, ἕως ἂν γαργαλίζῃ τὸν ἄνθρωπον· εἶτ' οὐκέτι. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ, αἰσθάνεται ὅτι οὐκ ἤσθιεν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς*
4 *κατησθίετο καὶ ὑβρίζετο. Διὸ καί, ὅταν ἀναλώσῃ*

ἐκποιήσει διαλέγεσθαι Pa. M.: *διαλεξόμεθα* Pbcd. V. — *γενώμεδα* M. Pbc. V.: *γινόμεθα* Pa. *γενόμεθα* Pd.

IX. *παρέλθῃς* M. Pabd.: *παρέλθοις* Pb. V. Pc. inter lineas cf. 4. 3. — *ταύτην,* M. Pac. V.: *ταύτην, ἔφη* Pbd. — *ἀνωτέρω* M. Pa: *ἀνώτερον* Pbcd. V. cum hic adverbium requiratur (cf. 15, 1. 15, 4. 10, 1) placuit *ἀνωτέρω* scribere; nam forma *ἀνώτερον* pro *ἀνωτέρω* aliena videtur ab Atticis. vid. thes. gr. linguae, vol. I, p. 1064. 2. *παρ̕ αὐταῖς* M. Pa.: *παρ̕ αὐτάς* Pbcd. *παρ̕ αὐτοῖς* V. Wolfius in ora *αὐταῖς.* — *ἡδύν τε καί* Pa.: *ἡδὺν καί* Pbcd. M. V. 3. *εἰςελθεῖν* M. P.: deest in V. — *οὐκέτι* M. Pa. in duas voces scriptum *οὐκ ἔτι*; cf. 26, 2, ubi Pbcd. *οὐκ ἔτι,* M. *οὐκέτι* habet: *οὐκ*

πάντα, ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς Τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναιξὶ δουλεύειν, καὶ πάνθ' ὑπομένειν, καὶ ἀσχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἕνεκεν τούτων πάνθ' ὅσα ἐστὶ βλαβερά· οἷον, ἀποστερεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπιορκεῖν, προδιδόναι, λῄζεσθαι, καὶ πάνθ' ὅσα τούτοις παραπλήσια. Ὅταν οὖν πάντα αὐτοὺς ἐπιλίπῃ, παραδίδονται τῇ Τιμωρίᾳ.

Χ. Ξ. *Ποία δέ ἐστιν αὕτη;*

Π. Ὁρᾷς ὀπίσω τι αὐτῶν, [ἔφη,] ὥςπερ θυρίον [μικρὸν,] καὶ τόπον στενόν τινα καὶ σκοτεινόν;

Ξ. Καὶ μάλα.

Π. Οὐκοῦν καὶ γυναῖκες αἰσχραὶ, καὶ ῥυπαραὶ, καὶ ῥάκη ἠμφιεσμέναι δοκοῦσι συνεῖναι;

Ξ. Καὶ μάλα. 2

Π. Αὗται τοίνυν, ἔφη, ἡ μὲν τὴν μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται Τιμωρία· ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, Λύπη· ἡ δὲ τὰς τρίχας τίλλουσα ἑαυτῆς, Ὀδύνη.

Ξ. Ὁ δ' ἄλλος οὗτος, ὁ παρεστηκὼς αὐταῖς, 3

ἔστιν Pbcd. cf. 12, 3. 4. *ἕνεκεν τούτων* omnes. hoc loco excepto ante lit. conson. semper forma *ἕνεκα* (14, 4. 34, 4. 40, 1), ante voc. *ἕνεκεν* (19, 1) occurrit. — *πάνθ' ὅσα ἐστί* M. Pc.; *πάντα ὅσα ἐστί* Pa. vel *πάντα* vel *πανθ'* ignorant Pbd. V. Od. — *αὐτούς* Wolfius in ora et in notis commendat: *αὐτοῖς* codd. man. — *ἐπιλίπῃ* Pa: *ἀπολίπῃ* Pbcd. *ἐπιλείπῃ* M. *ἀπολείπῃ* V.

X. *ὁρᾷς ὀπίσω τι αὐτῶν, ἔφη, ὥσπερ θύριον μικρόν* V.: *ὁρᾷς ὀπίσω τί αὐτῶν, ἔφη ἄνω ὥσπερ θύριον μικρόν* P.: sed *ἄνω* deest in Pc. *θηρίον* habet Pd. *ὁρᾷς ὠπίσω, ἔφη, τι μικρὸν ἄνω ὥσπερ θύριον* M. „videsne retro eas quamdam veluti bestiolam —?“ O. praeter *ἔφη* etiam *ἄνω* et *μικρόν* a librariis addita esse videntur. — *σκοτεινόν; καὶ μάλα* habuit fons codicis M.; nam lacuna, quae est in M., ita orta est, ut oculi librarii aberrarent ab altero *καὶ μάλα* ad alterum. *καὶ μάλα* deest in Pacd. Pb. habet a recentiori manu *ὁρῶ*, quod nihil aliud est nisi conjectura. 2. *αὗται* P.: *τού-*

δυςειδής τις, καὶ λεπτὸς, καὶ γυμνός· καὶ μετ' αὐτοῦ τις ὁμοία αὐτῷ, αἰσχρὰ καὶ λεπτή· τίς ἐστιν;

Π. Ὁ μὲν, Ὀδυρμὸς καλεῖται, ἔφη· ἡ δὲ, ἀδελφὴ
4 *αὐτοῦ, Ἀθυμία. Τούτοις οὖν παραδίδοται, καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος. Εἶτα ἐνταῦθα πάλιν εἰς τὸν ἕτερον οἶκον ῥίπτεται, εἰς τὴν Κακοδαιμονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, ἂν μὴ ἡ Μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τύχης συναντήσῃ.*

XI. *Ο. Εἶτα τί γίγνεται, ἐὰν ἡ Μετάνοια αὐτῷ συναντήσῃ;*

Π. Ἐξαίρει αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ συνίστησιν αὐτῷ ἑτέραν Δόξαν [καὶ Ἐπιθυμίαν,] τὴν εἰς τὴν

των M. 3. *καὶ λεπτὸς καὶ γυμνός* P. V. O.: *καὶ γυμνὸς καὶ λεπτός* M. — *μετ' αὐτοῦ τις* M. Pa.: *μετὰ ταῦτά τις* Pcd. V. O. *μετὰ τοῦτόν τις* Pb. — *τίς ἐστιν* omnes: *τίνες εἰσίν* scripsit Villebrunius ex conj. 4. *ἡ δὲ, ἀδελφὴ αὐτοῦ, Ἀθυμία* Pbcd. V.: *ἡ δὲ ἀδελφή* M. *αὐτοῦ Ἀθυμία* perperam omissis. *ἡ δὲ Ἀθυμία· ἀδελφὴ δέ ἐστιν αὐτὴ αὐτοῦ* Pa. — *ἐνταῦθα πάλιν* M. Pa.: *πάλιν ἐνταῦθα* Pbc. *πάλιν* Pd. pro *ἐνταῦθα* Meibom. in notis commendat *ἐντεῦθεν*, quod Gronovio teste Velsius et Barthius habent. Equidem suspicor, *ἐνταῦθα*, quod juxta *εἶτα* plane redundat, glossam esse, a librario orationi insertam; cf. tamen 32, 4. *εἶτα ἐντεῦθεν* etc. — *τὸν ἕτερον οἶκον*] *εἰς τὸν ἕτερον οἶκτον* conj. Gronov., falso quidem; nam postquam stultus ille *εἰς τὴν Ἡδυπάθειαν* tanquam in domum ingressus est, traditur *τῇ Τιμωρίᾳ, τῇ Λύπῃ* et *τῇ Ὀδύνῃ* iisque servire cogitur loco angusto et tenebroso. Post denuo in aliam domum conjicitur, *εἰς τὴν Κακοδαιμονίαν*. — *ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ* omnes codd. man.: *κακοπραγίᾳ* conj. Johnsonus. — *ἂν μὴ ἡ Μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τύχης συναντήσῃ* M. *ἂν μὴ ἡ Μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τῆς τύχης συναντήσῃ* Pbcd. V. O. „nisi forte illi Poenitentia obviam prodierit." *ἂν μὴ η Μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τύχῃ ἐκ προαιρέσεως συναντήσασα.* Pa. Apparet *ἐκ προαιρέσεως συναντήσασα* glossam esse, Christiani, nisi fallor, quae ex margine in textum irrepsit, ita ut *συναντήσῃ* expelleretur.

ἀληθινὴν Παιδείαν ἄγουσαν, ἅμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν Ψευδοπαιδείαν καλουμένην.

Ξ. Εἶτα τί γίγνεται; 2

Π. Ἐὰν μὲν, φησὶ, τὴν Δόξαν ταύτην προςδέξηται, τὴν ἄξουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, καθαρθεὶς ὑπ' αὐτῆς σώζεται, καὶ μακάριος καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ· εἰ δὲ μὴ, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς Ψευδοδοξίας.

XII. *Ξ. Ὦ Ἡράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλλος οὗτος. Ἡ δὲ Ψευδοπαιδεία, ποία ἐστίν; ἔφην ἐγώ.*

Π. Οὐχ ὁρᾷς τὸν ἕτερον περίβολον ἐκεῖνον;

Ξ. Καὶ μάλα, ἔφην ἐγώ. 2

Π. Οὐκοῦν ἔξω τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον γυνή τις ἕστηκεν, ἣ δοκεῖ πάνυ καθάριος καὶ εὔτακτος εἶναι;

Ξ. Καὶ μάλα.

Π. Ταύτην τοίνυν οἱ πολλοὶ καὶ εἰκαῖοι τῶν ἀν- 3
θρώπων Παιδείαν καλοῦσιν· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ Ψευδοπαιδεία, ἔφη. οἱ μέν τοι σωζόμενοι, ὁπόταν βούλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἐλθεῖν, ὧδε πρῶτον παραγίγνονται.

Ξ. Πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ ἔστιν, ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἄγουσα;

Π. Ἔστιν, ἔφη.

XI. *ἅμα δὲ καὶ τὴν* P. V.: *ἅμα δὲ καί* M. 2. *καθαρθεὶς* M. Pbcd. *καὶ καθαρθείς* Pa. *καθαρεῖς* V. Wolfius in ora *καθαρθείς*. — *ἐν παντὶ τῷ βίῳ* Pbcd. V. O.: *ἐν τῷ βίῳ* M. Pa. — *Ψευδοδοξίας* omnes cdd. m.: Wolfius conj. *Ψευδοπαιδείας*, „nam de ea tantum hic agitur.“ vid. praef.

XII. 2. *καθάριος* P.: *καθάρειος* M. *καθαρά* V. 3. *ἀνθρώπων* O. V.: *ἀνδρῶν* Pabd. M. *ἀνῶν* Pc. 4. *οὐκ ἔστιν* Pbcd. V. O: *οὐκ ἦν* M. Pa.

XIII. Ξ. Οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἔσω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες, τίνες εἰσίν;

Π. Οἱ τῆς Ψευδοπαιδείας, ἔφη, ἐρασταὶ, ἠπατημένοι, καὶ οἰόμενοι μετὰ τῆς ἀληθινῆς παιδείας συνομιλεῖν.

Ξ. Τίνες οὖν καλοῦνται οὗτοι;

2 Π. Οἱ μὲν, Ποιηταί· ἔφη· οἱ δὲ, Ῥήτορες· οἱ δὲ, Διαλεκτικοί· οἱ δὲ, Μουσικοί· οἱ δὲ, Ἀριθμητικοί· οἱ δὲ, Γεωμέτραι· οἱ δὲ, Ἀστρολόγοι· οἱ δὲ, Ἡδονικοί· οἱ δὲ, Περιπατητικοί· οἱ δὲ, Κριτικοί· καὶ ὅσοι ἄλλοι τούτοις εἰσὶ παραπλήσιοι.

XIV. Ξ. Αἱ δὲ γυναῖκες ἐκεῖναι, αἱ δοκοῦσαι περιτρέχειν, ὅμοιαι ταῖς πρώταις, ἐν αἷς ἔφης εἶναι τὴν Ἀκρασίαν, [καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ' αὐτῶν,] τίνες εἰσίν;

Π. Αὐταὶ ἐκεῖναί εἰσιν, ἔφη.

2 Ξ. Πότερον οὖν καὶ ὧδε εἰσπορεύονται;

Π. Νὴ Δία, καὶ ὧδε· σπανίως δὲ, καὶ οὐχὶ ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ.

Ξ. Πότερον οὖν καὶ αἱ Δόξαι;

3 Π. Ναὶ, ἔφη. μένει γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπιον παρὰ τῆς Ἀπάτης.

XIII. καὶ οἰόμενοι M. O.: οἰόμενοι P. V. 2. Περιπατητικοί Pbc, V. O. A.: περιπατικοί M. Pad.

XIV. καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ' αὐτῶν V. καὶ αἱ ἄλλαι μετ' αὐτῶν Pd. καὶ ἄλλαι αἱ μετ' αὐτῶν Pabc. καὶ ἄλλαι μετ' αὐτῶν M. „in quibus Incontinentiam et reliquas una esse affirmabas.“ O. quasi legisset καὶ τὰς ἄλλας μετ' αὐτῆς. Utique expectamus ἃς ἔφης εἶναι τὴν Ἀκρασίαν καὶ τὰς ἄλλας τὰς μετ' αὐτῆς. Totum additamentum alienum esse vid. a scriptore. αὐταί conj. Schweigh. consentiente O., qui vertit: illae ipsae sunt: αὗται Pbcd. M. αὐται Pa. 3. ναὶ, ἔφη μὲν γάρ P. M. In Pc. super ἔφη inter lineas scriptum est ἔτι. — ναὶ, ἔφη· ἔτι μὲν γάρ V. „ita, inquit. Manet enim et in his adhuc potio.“ O. Nescio annon scribendum sit: ναί, ἔφη· ἔτι μένει

Ξ. Καὶ ἡ ἄγνοια μένει [καὶ ἐν τούτοις;]

Π. Νὴ Δία, καὶ μετ' αὐτῆς γε ἡ ἀφροσύνη· καὶ οὐ μὴ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῶν οὐθ' ἡ δόξα, οὔθ' ἡ λοιπὴ κακία, μέχρις ἂν ἀπογνόντες τῆς Ψευδοπαιδείας εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, καὶ πίωσι τὴν τούτων καθαρτικὴν δύναμιν. εἶτα, ὅταν καθαρθῶσι, 4
καὶ ἐκβάλωσι τὰ κακὰ πάνθ' ὅσ' ἂν ἔχωσι, καὶ τὰς δόξας, καὶ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὴν λοιπὴν κακίαν πᾶσαν, τότε ἂν οὕτω σωθήσονται. ὧδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ Ψευδοπαιδείᾳ, οὐδέποτε ἀπολυθήσονται, οὐδὲ ἐλλείψει αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων.

XV. Ξ. Ποία οὖν ἐστιν αὕτη ἡ ὁδὸς, ἡ φέρουσα ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; [ἔφην.]

Π. Ὁρᾷς ἄνω, [ἔφη,] τόπον τινὰ ἐκεῖνον, ὅπου οὐδεὶς ἐπικατοικεῖ, ἀλλ' ἔρημος δοκεῖ εἶναι;

Ο. Ὁρῶ.

Π. Οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν, καὶ ὁδόν τινα 2
πρὸ τῆς θύρας, ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλ' ὀλίγοι

γάρ. — καὶ ἡ Ἄγνοια μένει ἐν τούτοις Pacd.: καὶ ἡ Ἄγνοια μένει ἐν τούτοις δέ Pb. καὶ ἡ Ἄγνοια μένει, καὶ ἐν τούτοις M. καὶ ἡ Ἄγνοια μένει. V. Vel ἐν τούτοις vel καὶ ἐν τούτοις ex antecedentibus a librariis insertum esse videtur. Ceterum verba Hospiti tribuenda sunt, non Seni, ut vulgo fit, cum νὴ Δία formula semper responsum alterutrius indicet. cf. 14, 2. 16, 5. 26, 2. 39. 2 ubi sine ἔφην vel ἔφη responsum incipit, 28, 1 ubi ἔφη insertum quidem est, sed non eodem loco in omnibus codd. man. — μετ' αὐτῆς γε M. Pac. V.: μετ' αὐτῶν γε Pbd. — τὴν τούτων καθαρτικὴν δύναμιν Pbcd. V. O.: τὰς τούτων καθαρτικὰς δυνάμεις M. Pa. cf. 19, 1. 19, 4. 22, 1. — εἶθ' ὅταν καθαρθῶσι M. Pac.: haec tria vocabula desunt in Pbd. V. O., qui idcirco dein τότε γὰρ ἂν οὕτως habent, ubi γάρ ignorant ceteri. cf. 19, 1.

XV. παιδείαν; ἔφην Pa.: παιδείαν ceteri. — ὁρᾷς, ἔφη, ἄνω M. Pbcd. V.: ὁρᾷς ἄνω, ἔφη Pa. — οὐδείς M. Pc. V.: οὐθείς Pabd. 2. ὀλίγοι πάνυ M. Pa.: πάνυ ὀλίγοι Pbcd. V.

πάνυ πορεύονται, ὥσπερ δυσανόδου τινὸς καὶ τραχείας καὶ πετρώδους εἶναι δοκούσης;

Ξ. *Καὶ μάλα, ἔφην.*

3 Π. *Οὐκοῦν καὶ βουνός τις ὑψηλὸς δοκεῖ εἶναι, καὶ ἀνάβασις στενὴ πάνυ, καὶ κρημνοὺς ἔχουσα ἔνθεν καὶ ἔνθεν βαθεῖς;*

Ξ. *Ὁρῶ.*

Π. *Αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδὸς, ἔφη, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν.*

4 Ξ. *Καὶ μάλα γε χαλεπὴ προςιδεῖν.*

Π. *Οὐκοῦν καὶ ἄνω γ' ἐπὶ τοῦ βουνοῦ ὁρᾷς πέτραν τινὰ μεγάλην, καὶ ὑψηλὴν, καὶ κύκλῳ ἀπόκρημνον;*

Ξ. *Ὁρῶ, ἔφην.*

XVI. Π. *Ὁρᾷς οὖν καὶ γυναῖκας δύο ἑστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας, λιπαρὰς καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως;*

Ξ. *Ὁρῶ· ἀλλὰ τίνες καλοῦνται, ἔφην, αὗται;*

2 Π. *Ἡ μὲν, Ἐγκράτεια καλεῖται· ἔφη· ἡ δὲ, Καρτερία· εἰσὶ δὲ ἀδελφαί.*

Ξ. *Τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασιν οὕτω προθύμως;*

3 Π. *Παρακαλοῦσιν, ἔφη, τοὺς παραγιγνομένους ἐπὶ τὸν τόπον, θαῤῥεῖν, καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν, λέγουσαι, ὅτι βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτοὺς, εἶτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν.*

— *ὥσπερ δυσανόδου τινός* Pbcd. V. O.: *ὥσπερ ἀνοδίας τινός* M. *ὥσπερ δἰ ἀνοδίας τινός* Pa. — 3. *ἔνθεν καὶ ἔνθεν* M. P.: *ἔνθεν κἀκεῖθεν* V. 4. *ἄνω γ' ἐπί*] *ἄνω γε ἐπί* Pbd. *ἄνω ἐπί* M. Pa. *ἄνω γε περί* Pc. V. O. — *πέτραν τινά* Pa.: *πέτραν* ceteri. — *καὶ κύκλῳ* M. Pa.: *κύκλῳ* Pbcd.

XVI. *ἐπὶ τῆς πέτρας* V.: *ἐπὶ τῇ πέτρᾳ* M. Pa. *ἐπὶ τὴν πέτραν* Pcd. cf. 7, 1. 7, 3. 8, 1. 18, 1. 18, 3. 30, 3. 21, 3. 5, 1. 15, 4. — *εὐεκτούσας* P. V.: *εὐτάκτους* M. — *ὡς* M. Pa.: *καὶ ὡς* Pbcd. V. 2. *οὕτω προθύμως* M. Pbcd. V.: *προθύμως*

Ξ. Ὅταν οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς 4
ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ'
αὐτήν.

Π. Αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προςκαταβαίνουσι,
καὶ ἕλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς αὑτάς. εἶτα κελεύου-
σιν αὐτοὺς διαναπαύσασθαι. καὶ μετὰ μικρὸν διδόασιν 5
ἰσχὺν καὶ θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς κατα-
στήσειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν· καὶ δεικνύ-
ουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, ὡς ἔστι καλή τε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ
εὐπόρευτος καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς.

Ξ. Ἐμφαίνεται, νὴ Δία.

XVII. Ὁρᾷς οὖν, ἔφη, ἔμπροσθεν τοῦ ἄλσους
ἐκείνου καὶ τόπον τινά, ὃς δοκεῖ καλός τε εἶναι, καὶ
λειμωνοειδὴς, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος;

Ξ. Καὶ μάλα.

Π. Κατανοεῖς οὖν ἐν μέσῳ τῷ λειμῶνι περίβο- 2
λον ἕτερον, καὶ πύλην ἑτέραν;

Ξ. Ἔστιν οὕτως. Ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπο
οὗτος;

Π. Εὐδαιμόνων οἰκητήριον, ἔφη· ὧδε γὰρ δια- 3
τρίβουσιν αἱ Ἀρεταὶ πᾶσαι, καὶ ἡ Εὐδαιμονία.

Ξ. Εἶεν, ἔφην ἐγὼ, ὡς καλὸν λέγεις τὸν τόπον
εἶναι.

XVIII. Π. Οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην ὁρᾷς, ἔφη,

οὕτως Pa. 4. ἐπ' αὐτήν Pbcd. V.: ἐπ' αὐτάς M. Pa. „quod si placet, continuo dein pro αὗται legam αὐταί" Schweigh. — πρὸς ἑαυτάς Pbcd. V.: πρὸς αὐτάς M. Pa. 5. καταστήσειν M. Pa.: καταστῆσαι Pbcd. V. — ἐμφαίνεται] cdd. man. ἐμφαίνει hoc loco, 18, 2 et 21, 3. Sed cum impersonaliter usurpatum ἐμφαίνει nusquam inveniatur, non dubium est, quin vel compendio vel errore pro ἐμφαίνεται scriptum sit.
XVII. ἐκείνου καὶ τόπον M.: ἐκείνου τόπον P. V. O. — οὖν ἐν P. M. O.: οὖν καὶ ἐν V. — ἐν μέσῳ τῷ λειμῶνι M. Pa.: ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος Pbcd. V. O.

ὅτι γυνή τις ἐστὶ, καλὴ καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, μέση δὲ καὶ κεκριμένη ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, στολὴν δ' ἔχουσα ἁπλῆν τε καὶ ἀκαλλώπιστον; ἕστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ στρογγύλου λίθου, ἀλλ' ἐπὶ τετραγώνου,
2 ἀσφαλῶς κειμένου. καὶ μετὰ ταύτης ἄλλαι δύο εἰσὶ, θυγατέρες τινὲς δοκοῦσαι εἶναι.

Ξ. Ἐμφαίνεται οὕτως ἔχειν.

Π. Τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ, Παιδεία ἐστίν· ἡ δὲ, Ἀλήθεια· ἡ δὲ, Πειθώ.

3 Ξ. Τί δὲ ἕστηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὕτη;

Π. Σημεῖον, ἔφη, ὅτι ἀσφαλής τε καὶ βεβαία ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδός ἐστι τοῖς ἀφικνουμένοις, καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλὴς ἡ δόσις τοῖς λαμβάνουσι.

4 Ξ. Καὶ τίνα ἐστὶν, ἃ δίδωσιν αὕτη;

Π. Θάρσος, καὶ ἀφοβία, φη ἐκεῖνος.

Ξ. Ταῦτα δὲ τίνα ἐστίνὲ;

Π. Ἐπιστήμη, ἔφη, τοῦ μηδὲν ἄν ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ.

XIX. Ξ. Ὦ Ἡράκλεις, ὡς καλὰ, ἔφην, τὰ δῶρα. Ἀλλὰ τίνος ἕνεκεν οὕτως ἔξω τοῦ περιβόλου ἕστηκεν;

Π. Ὅπως τοὺς παραγενομένους, ἔφη, θεραπεύῃ

XVIII. μέση καὶ κεκριμένη ἤδη τῇ ἡλικίᾳ] Wolfius in notis: κ. ἡ. intelligo τὴν ἐπὶ τὸ γῆρας μᾶλλον νεύουσαν. etsi fortasse legendum κεκλιμένῃ, ut alludat ad Platonicum illud: Beatum esse, cui vel in senectute contigerit veras habere de rebus opiniones. — ἀκαλλώπιστον conj. Wolfius pro καλλωπισμόν, quod omnes codd. man. habent excepto Pb., in quo a secunda manu in ἀκαλλώπιστον mutatum est. cf. 20, 2. 2. μετὰ ταύτης P. V.: μετ' αὐτῆς M. — δοκοῦσαι Pabd.: δοκοῦσιν M. Pc. V. — ἐμφαίνεται] cf. ad 16, 5. 4. ἀφοβία M. Pcd. Pb. a sec. manu. V.: ἀφοβίαν Pa. Pb. ex prima scriptura.

XIX. ὦ Ἡράκλεις M.: Ἡράκλεις P. V. — οὕτως ἔξω τοῦ π. ἕστηκεν M. Pa.: ἔξω τοῦ π. ἕστηκεν οὕτως Pbcd. V. — παραγενομένους Pbcd. V.: παραγενομένους M. Pa. αὐτοὺς εἰσάγει

καὶ ποτίζῃ τὴν καθαρτικὴν δύναμιν. εἶθ', ὅταν καθαρθῶσιν, οὕτως αὐτοὺς εἰςάγει πρὸς τὰς Ἀρετάς.

Ξ. *Πῶς τοῦτο; ἔφην ἐγώ. οὐ γὰρ συνίημι.* 2

Π. *Ἀλλὰ συνήσεις, ἔφη. ὡς ἄν, εἴ τις φιλοτίμως κάμνων ἐτύγχανε, πρὸς ἰατρὸν ἂν δήπου γενόμενος, πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλε τὰ νοσοποιοῦντα· εἶτα οὕτως ἂν αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν καὶ ὑγίειαν*
κατέστησεν· — εἰ δὲ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέταττεν, 3
εὐλόγως ἂν δήπου ἀπωσθεὶς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου. —

Ξ. *Ταῦτα μὲν συνίημι, ἔφην ἐγώ.*

Π. *Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον, ἔφη, καὶ πρὸς τὴν* 4
Παιδείαν ὅταν τις παραγίγνηται, θεραπεύει αὐτὸν καὶ ποτίζει τὴν ἑαυτῆς δύναμιν, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακά, ὅσα ἔχων ἦλθε.

Ξ. *Ποῖα ταῦτα;*

Π. *Τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν παρὰ τῆς* 5
Ἀπάτης ἐπεπώκει, καὶ τὴν ἀλαζονείαν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὸν θυμόν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ.

M. Pb.: *εἰσάγει αὐτούς* Pa. *αὐτοὺς εἰσάγῃ* Pcd. V. 2. *φιλοτίμως* omnes cdd. man. nisi quod M. *φιλότιμος* habet. Wolfius in notis: „durum pro *χαλεπῶς* aut *φιλοπόνως*, sedulo." O. vertit: graviter. Photius et Suidas interpretantur: *μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως*. cf. Luc. Tim. 10. Pol. 4, 32, 1. Herodian. 5, 3, 9. 4, 2, 17. Corais conj. *φιλόθοινος*, quod ex analogia quidem est, sed non ex usu. Equidem aliquando suspicatus eram *φιλήδονος*. — *δήπου παραγενόμενος* Pc.: *δήπου γενόμενος* Pabd. M. *δήπου γινόμενος* V. *παραγίγνεσθαι* = pervenire novies in pin. invenitur, *γίγνεσθαι* numquam. — *ἐξέβαλε τὰ νοσοποιοῦντα* M. Pa.: *ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιοῦντα* Pbcd. V. O. — *αὐτὸν ὁ ἰατρὸς* M. Pc. V.: *αὐτὸς ὁ ἰατρός* Pbd. *ὁ ἰατρὸς αὐτόν* Pa. 4. *τὸν αὐτον δή* M. *τὸν αὐτὸν τοίνυν* P. V. *κατέστησεν* P.: *καθέστησεν* M. *καθέστηκεν* V. Wolfius in ora *κατέστησεν*. 5. *ὃν* Pabd. V.: *ἃ* M. Pc. cf. 25, 2.

XX. Ξ. Ὅταν οὖν καθαρθῇ, ποῖ αὐτὸν ἀποστέλλει;

Π. Ἔνδον, ἔφη, πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρετάς.

Ξ. Ποίας ταύτας;

2 Π. Οὐχ ὁρᾷς, ἔφη, ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν, ὡς εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι, καὶ εὔτακτοι, καὶ στολὴν ἀτρύφερον καὶ ἁπλῆν ἔχουσαι· ἔτι τε ὡς ἄπλαστοί εἰσι, καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι καθάπερ αἱ ἄλλαι;

3 Ξ. Ὁρῶ, ἔφην· ἀλλὰ τίνες αὗται καλοῦνται;

Π. Ἡ μὲν πρώτη, Ἐπιστήμη, ἔφη, καλεῖται. αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀδελφαί, Ἀνδρεία, Δικαιοσύνη, Καλοκἀγαθία, Σωφροσύνη, Εὐταξία, Ἐλευθερία, Ἐγκράτεια, Πρᾳότης.

4 Ξ. Ὦ κάλλιστε, ἔφην ἔγωγε, ὡς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν.

Π. Ἐὰν συνῆτε, ἔφη, καὶ ἕξιν περιποιήσησθ' ὧν ἀκούετε.

Ξ. Ἀλλὰ προσέξομεν ὡς μάλιστα, ἔφην ἔγωγε.

Π. Τοιγαροῦν, ἔφη, σωθήσεσθε.

XXI. Ξ. Ὅταν οὖν παραλάβωσιν αὐτὸν αὗται, ποῖ ἀπάγουσι;

Π. Πρὸς τὴν μητέρα, ἔφη.

Ξ. Αὕτη δὲ τίς ἐστιν;

Π. Εὐδαιμονία, ἔφη.

XX. 2. ἔχουσαι] ἔχουσιν omnes cdd. m. vid. praef. 4. κάλλιστε omnes cdd. m.: κάλλισται V. — ὡς μάλιστα, ἔφην ἔγωγε V.: ἔφην, ὡς ἐγῷμαι μάλιστα M. ἔφη ὡς ἐγὼ μὴ μάλιστα Pa. ἔφην ἔγωγε μάλιστα Pb. ἔφην ὡς ἔγωγε μάλιστα Pcd. Videtur glossa parum intellecta velut ὡς ἔγωγε δύναμαι in textum irrepsisse.
XXI. ποῖ ἀπάγουσι] ποῦ ἀπάγουσι M. Pbcd. V. ποῦ

Ξ. *Ποία δ' ἐστὶν αὕτη;*

Π. *Ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκείνην, τὴν φέρουσαν ἐπὶ* 2
τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο, ὅ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων;

Ξ. *Ὁρῶ.*

Π. *Οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ [καθεστη-* 3
κυῖα] εὐειδής τις κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, κεκοσμημένη ἐλευθέρως καὶ ἀπεριέργως, καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνῳ εὐανθεῖ πάνυ καὶ ποικίλῳ;

Ξ. *Ἐμφαίνεται οὕτως.*

Π. *Αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ Εὐδαιμονία, ἔφη.*

XXII. Ξ. *Ὅταν οὖν ὧδέ τις παραγένηται, τί ποιεῖ;*

Π. *Στεφανοῖ αὐτόν, ἔφη, τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ἥ τε Εὐδαιμονία, καὶ αἱ ἄλλαι Ἀρεταὶ πᾶσαι, ὥσπερ νενικηκότα τοὺς μεγίστους ἀγῶνας.*

Ξ. *Καὶ ποίους ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτός; ἔφην ἐγώ.*

Π. *Τοὺς μεγίστους, ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα θηρία,* 2
ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθιε, καὶ ἐκόλαζε, καὶ ἐποίει δοῦλον. ταῦτα πάντα νενίκηκε, καὶ ἀπέῤῥιψεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτοῦ, ὥστε ἐκεῖνα νῦν τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον.

XXIII. Ξ. *Ποῖα ταῦτα λέγεις τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιποθῶ ἀκοῦσαι.*

ἄγουσι Pa. 3. *πάνυ καὶ ποικίλῳ* M.: *πάνυ καλῷ* Pa. *πάνυ καλῶς* Pbcd. V. O. — *ἐμφαίνεται οὕτως*] *ἐμφαίνει οὕτως* M. Pa. *ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν* Pc. V. *ἐμφαίνει οὕτως εἶναι* Pbd. Pc. in ora.

XXII. *ἥ τε Εὐδαιμονία* Pa. *ἡ Εὐδαιμονία* Pbcd. V. — *νενικηκότα* Pb. a secunda manu: *τοὺς νενικηκότας* ceteri omnes.

XXIII. *ποῖα ταῦτα λέγεις τὰ θηρία;*] *ποῖα ταῦτα λέγεις θηρία* M. Pa. *ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ θηρία* Pbcd. V. cf. 2, 2. *τοῦτο δὲ τί ἐστι τὸ ποτόν;* — *ἐπιποθῶ* M. Pacd.: *ἐπιθυμῶ*

Π. Πρῶτον μὲν, ἔφη, τὴν Ἄγνοιαν, καὶ τὸν Πλάνον. ἢ οὐ δοκεῖ σοι θηρία ταῦτα εἶναι;

Ξ. Καὶ πονηρά γε, ἔφην ἐγώ.

2 Π. Εἶτα τὴν Λύπην, καὶ τὸν Ὀδυρμὸν, καὶ τὴν Ὑπερηφάνειαν, καὶ τὴν Φιλαργυρίαν, καὶ τὴν Ἀκρασίαν, καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν Κακίαν. πάντων τούτων κρατεῖ, καὶ οὐ κρατεῖται, ὥσπερ τὸ πρότερον.

3 Ξ. Ὢ καλῶν τῶν ἔργων, ἔφην ἐγὼ, καὶ καλῆς τῆς νίκης. Ἀλλ' ἐκεῖνο ἔτι μοι εἰπέ. τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν;

4 Π. Εὐδαιμονικὴ, ὦ νεανίσκε. ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει, εὐδαίμων γίγνεται καὶ μακάριος, καὶ ἔχει οὐκ ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ' ἐν αὑτῷ.

XXIV. Ξ. Ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις. Ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει;

2 Π. Ἄγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι αἱ Ἀρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρότερον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας, ὡς κακῶς καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων, οἱ μὲν ὑπ' Ἀκρασίας, οἱ δὲ ὑπ' Ἀλαζον-

Pb. V. 2. καὶ τὴν Ὑπερηφάνειαν M.: deest in omnibus ceteris. — τὸ πρότερον Pcd. V.: πρότερον M. Pab. in hoc verbo desinit Pa. 3. ὦ καλῶν τῶν ἔργων] ὦ καλῶν ἔργων omnes cdd. m. omisso articulo, qui utique requiritur. cf. 19, 1. — καλῆς τῆς νίκης M.: καλλίστης νίκης Pbd. V. O. καλλίστης τῆς νίκης Pc. — ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν; V.: ᾧ ἔφης στεφανοῦν αὐτόν Pbcd. ὃν ἔφης στεφανοῦν ἑαυτόν M. — καὶ ἔχει οὐκ M.: καὶ οὐκ ἔχει Pbcd. V. — ἐν αὑτῷ] ἐν αὐτῷ M. ἐν ἑαυτῷ Pbcd. M. ἐν αὑτῷ scr. Dübner.
XXIV. πρότερον V.: πρῶτον M. Pbcd. O. cf. 25, 1. ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον. 2. τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας, ὡς κακῶς καὶ ἀθλίως ζῶσι V.: τοὺς κακῶς διατρίβοντας, ὡς κακῶς διατρίβουσι καὶ ἀθλίως ζῶσι Pbcd. O. τοὺς κακῶς διατρίβοντας,

είας, οἱ δὲ ὑπὸ Φιλαργυρίας, ἕτεροι δὲ ὑπὸ Κενο-
δοξίας, ἕτεροι δὲ ὑφ' ἑτέρων κακῶν. ἐξ ὧν οὐ δύ- 3
νανται ἐκλῦσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται,
ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφικέσθαι ὧδε· ἀλλὰ ταράττονται
διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι διὰ τὸ μὴ
δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὑρεῖν· ἐπελάθοντο γὰρ
τὸ παρὰ τοῦ Δαιμονίου πρόσταγμα.

XXV. Ξ. Ὀρθῶς μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ
τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν
τόπον ἐκεῖνον αἱ Ἀρεταί, ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον.

Π. Οὐκ ἀκριβῶς ᾔδει, οὐδὲ ἠπίστατο, [ἔφη,] 2
οὐδὲν τῶν ἐκεῖ· ἀλλ' ἐνεδοίαζε, καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν,
καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ
ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ κακά.
Διὸ καὶ ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρί- 3
βοντες. νῦν δὲ ἀνειληφὼς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμ-
φερόντων, αὐτός τε καλῶς ζῇ, καὶ τούτους θεωρεῖ
ὡς κακῶς πράττουσιν.

XXVI. Ξ. Ἐπειδὰν οὖν θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ ἔτι βαδίζει;

Π. Ὅποι ἂν βούληται, ἔφη· πανταχοῦ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἀσφάλεια, ὥσπερ τῷ τὸ Κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ, οἷ ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς

ὡς εἰκῇ διατρίβουσι καὶ ἀθλίως ζῶσι M. — ἕτεροι δὲ ὑφ' ἑτέρων M.: οἱ δὲ ὑφ' ἑτέρων Pbcd. V.

XXV. 2. ᾔδει Pbcd. V.: ᾔδῃ M. — ἠπίστατο ἔφη Pbc. V.: ἠπίστατο M. Pd. 3. οἱ ἐκεῖ Pcd. V. M.: ἐκεῖ Pb. — ἀνειληφώς M.: ἀπειληφώς Pbcd. V. — πράττουσι] πράσσουσι omnes cdd. m. cf. 5, 2.

XXVI. ποῖ ἔτι Pbd.: ποῦ ἔτι M. ποῖ Pc. V. — τῷ τό M. Pc. τὸ τό Pd. τό Pb. V. — Κωρύκιον Pc. V.: κύριον M. Κωρύκειον Pbd. cf. Pomp. Mel. 1, 13, 3. Pausan. in Phoc. X, 6. Strab. IX, 3. — οἷ ἄν] οὗ ἄν M. Pbcd. V. ὅπου ἄν Pd. nescio annon ὅποι ἄν scribendum sit. cf. quod modo antecessit ὅποι ἂν βούληται. — πάντα καλῶς M. Pc. V.:

βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ὑποδέξονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες, καθάπερ τὸν ἰατρὸν οἱ κάμμοντες.

2 Ξ. Πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκέτι φοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπ᾽ αὐτῶν;

Π, Νὴ Δία, οὐδέν. οὐ μὴ διοχληθήσεται, οὔτε ὑπὸ Ὀδύνης, οὔτε ὑπὸ Λύπης, οὔτε ὑπ᾽ Ἀκρασίας,
3 οὔτε ὑπὸ Φιλαργυρίας, οὔτε ὑπὸ Πενίας, οὔτε ὑπ᾽ ἄλλου κακοῦ οὐδενός. ἁπάντων γὰρ κυριεύει, καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν πρότερον αὐτὸν λυπούντων, καθάπερ οἱ ὀφιογενεῖς. τὰ γὰρ θηρία δήπου, τὰ πάντας τοὺς ἄλλους κακοποιοῦντα μέχρι θανάτου, ἐκείνους οὐ λυπεῖ, διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτούς. οὕτω καὶ τοῦτον οὐκέτι οὐδὲν λυπεῖ, διὰ τὸ ἔχειν τὸ ἀντιφάρμακον.

XXVII. Ξ. Καλῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. Ἀλλ᾽ ἔτι τοῦτό μοι εἰπέ· τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ δοκοῦντες, ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίγνεσθαι; καὶ οἱ μὲν αὐτῶν, ἐστεφανωμένοι, ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινός· οἱ δὲ, ἀστεφάνωτοι, λύπης καὶ ταραχῆς· καὶ
2 τὰς κνήμας καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρῖφθαι, κατέχονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν τινων.

Π. Οἱ μὲν ἐστεφανωμένοι, οἱ σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν Παιδείαν, καὶ εὐφραίνονται, τετυχηκότες
3 αὐτῆς. οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν, ἀπεγνωσμένοι

πάντως καλῶς Pbd. — τὸν ἰατρὸν Pbcd. V. τῶν ἰατρῶν M. — οἱ κάμνοντες M.: οἱ πάσχοντες Pbcd. V. 2. οὐκέτι M.: οὐκ ἔτι Pbcd. V. — νὴ Δία conj. Schweigh. e διό, quod M. habet. 3. οὕτω] conj. Schweigh. cdd. m. omnes τοῦτο cf. var. lect. ad 37, 1.

XXVII. οἱ μὲν αὐτῶν M. Pc. V.: οἱ μὲν Pbd. — λύπης καὶ ταραχῆς M.: οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι Pbcd. V. cf. 27, 3. οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι. — κατέχονται δὲ ὑπὸ M. V.: κατέχονται δὲ καὶ ὑπό Pbcd.

ὑπὸ τῆς Παιδείας, ἀνακάμπτουσι, κακῶς καὶ ἀθλίως
διακείμενοι· οἱ δὲ ἀποδεδειλιακότες, καὶ ἀναβεβη-
κότες πρὸς τὴν Καρτερίαν, πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ
πλανῶνται ἀνοδίᾳ.

Ξ. Αἱ δὲ γυναῖκες, αἱ μετ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, 4
τίνες εἰσὶν αὗται;

Π. Λῦπαι, ἔφη, καὶ Ὀδύναι, καὶ Ἀθυμίαι, καὶ
Ἀδοξίαι, καὶ Ἄγνοιαι.

XXVIII. Ξ. Πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀκο-
λουθεῖν.

Π. Νὴ Δία, πάντα, ἔφη, καὶ ἐπακολουθοῦσιν.
Οὗτοι δὲ, ὅταν παραγένωνται εἰς τὸν πρῶτον περί-
βολον πρὸς τὴν Ἡδυπάθειαν καὶ τὴν Ἀκρασίαν,
οὐχ ἑαυτοὺς αἰτιῶνται, ἀλλ' εὐθὺς κακῶς λέγουσι 2
καὶ τὴν Παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε βαδίζοντας, ὡς
ταλαίπωροι καὶ ἄθλιοί εἰσι καὶ κακοδαίμονες, οἱ τὸν
βίον τὸν παρ' αὐταῖς καταλιπόντες κακῶς ζῶσι, καὶ
οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ' αὐταῖς ἀγαθῶν.

Ξ. Ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; 3

Π. Τὴν ἀσωτίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἴποι ἂν
τις ἐπὶ κεφαλαίου. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημάτων
τρόπῳ καὶ ἀπολαύειν μέγιστα ἀγαθὰ ἡγοῦνται εἶναι.

XXVIII. πάντα κακά M. Pbd. V.: πάντα τὰ κακά Pc. — καὶ ἐπακολουθοῦσιν M.: ἐπακολουθοῦσιν Pbcd. ἀκολουθοῦσιν V. 2. οὐχ ἑαυτούς M. Pbd.: οὐχὶ αὐτούς Pc. V. Wolfius in ora: οὐχ ἑαυτούς. — παρ' αὐταῖς hic et in lin. subsequ. invitis codicibus man., qui omnes habent παρ' αὐτοῖς, scripsi consentiente Odaxio, vertente: qui ab earum contubernio defecerunt. — καταλιπόντες M. Pd.: ἀπολιπόντες Pbc. V. 3. ποῖα δὲ λέγουσιν Pbcd. V.: ποῖα γὰρ λέγουσιν M. „et quae etiam Bona autumant?“ O. Dübner. conj. ποῖα δὲ καὶ λέγουσιν. equidem malim scr. ποῖα γ' ἄρα λέγουσιν; — βοσκημάτων τρόπῳ καὶ ἀπολαύειν μέγιστα ἀγαθά M. βοσκημάτων τρόπον ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν Pbcd. V. „Convivari enim et pecudum more scortari maximorum bonorum fruitionem arbitrantur. O.

2 XXIX. Ξ. Αἱ δὲ ἐκεῖθεν παραγιγνόμεναι ἕτε-
ραι γυναῖκες, ἱλαραί τε καὶ γελῶσαι, τίνες καλοῦνται;
Π. Δόξαι, ἔφη· καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν Παιδ-
είαν τοὺς εἰςελθόντας πρὸς τὰς Ἀρετὰς, ἀνακάμ-
πτουσιν, ὅπως ἑτέρους ἀγάγωσι, καὶ ἀναγγείλωσιν,
ὅτι εὐδαίμονες ἤδη γεγόνασιν οὓς τότε ἀπήγαγον.
3 Ξ. Πότερον οὖν, ἔφην ἐγὼ, αὗται εἴσω πρὸς τὰς
Ἀρετὰς εἰςπορεύονται;
Π. [Ἔφη, Οὔ.] οὐ γὰρ θέμις Δόξαν εἰςπορεύε-
σθαι πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ Παιδείᾳ παραδι-
4 δόασιν αὐτούς. εἶτα, ὅταν ἡ Παιδεία παραλάβῃ,
ἀνακάμπτουσιν αὗται πάλιν, ἄλλους ἄξουσαι· ὥσπερ
αἱ νῆες, τὰ φορτία ἐξελόμεναι, πάλιν ἀνακάμπτου-
σιν, καὶ ἄλλων τινῶν γεμίζονται.
XXX. Ξ. Ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς, ἔφην,
ἐξηγῆσθαι. Ἀλλ' ἐκεῖνο οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας,
τί προςτάττει τὸ Δαιμόνιον τοῖς εἰςπορευομένοις εἰς
τὸν βίον ποιεῖν.
2 Π. Θαῤῥεῖν, ἔφη. διὸ καὶ ὑμεῖς θαῤῥεῖτε· πάν-
τα γὰρ ὑμῖν ἐξηγήσομαι, καὶ οὐδὲν ἀποκρύψω.
Ξ. Καλῶς λέγεις, ἔφην ἐγώ.
3 Π. Ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν, Ὁρᾶτε, ἔφη,
τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ
ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἑστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν
εἶπον ὅτι Τύχη καλεῖται;
Ξ. Ὁρῶμεν.
XXXI. Π. Ταύτῃ κελεύει, ἔφη, μὴ πιστεύειν,

XXIX. παραγιγνόμενοι Pbcd. V. O.: παραγενόμενοι M. cf. 27, 1. 4. — τίνες καλοῦνται M. Pcd. V. O.: τίνες αὗται καλοῦνται Pb.
XXX. 2. ὑμῖν ἐξηγήσομαι M.: ἐξηγήσομαι Pbcd. V. O. — ἀποκρύψω M.: παραλείψω Pbcd. V.

καὶ βέβαιον μηδὲν πιστεύειν, μηδὲ ἀσφαλὲς ἔχειν, ὅ
τι ἂν παρ᾽ αὐτῆς λάβῃ τις, μηδὲ ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι.
οὐδὲν γὰρ κωλύει, ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἑτέ- 2
ρῳ δοῦναι· πολλάκις γὰρ τοῦτο εἴωθε ποιεῖν. καὶ
διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν κελεύει πρὸς τὰς παρ᾽
αὐτῆς δόσεις ἀηττήτους γίγνεσθαι, καὶ μήτε χαίρειν
ὅταν διδῷ, μήτε ἀθυμεῖν ὅταν ἀφέληται, καὶ μήτε
ψέγειν αὐτήν, μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ 3
λογισμοῦ, ἀλλ᾽ εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε, πάντα, ὥσπερ
πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. διὰ τοῦτο οὖν τὸ Δαιμόνιον
κελεύει μὴ θαυμάζειν, ὅ τι ἂν πράττῃ αὕτη, μηδὲ
γίγνεσθαι ὁμοίους τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. καὶ γὰρ 4
ἐκεῖνοι, ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀν-
θρώπων, χαίρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι. ὅταν
δὲ ἀπαιτῶνται, ἀγανακτοῦσι, καὶ δεινὰ οἴονται πο-
πονθέναι· οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον
τὰ θέματα, ἐφ᾽ ᾧ οὐδὲν κωλύειν τὸν θέμενον πάλιν
κομίσασθαι. ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ Δαι- 5
μόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ᾽ αὐτῆς δόσιν· καὶ μνημο-
νεύειν, ὅτι τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ Τύχη, ὥστε, ἃ δέ-

XXXI. *καὶ βέβαιον μηδὲν πιστεύειν μηδὲ ἀσφαλὲς ἔχειν* M. Pc. V.: *καὶ βέβαιον μηδὲν νομίζειν μηδὲ ἀσφαλὲς ἔχειν* Pbd. huic, inquit, imperat non esse credendum, nec quicquam aut stabile aut securum aut proprium existimandum — O. Pbd. manum correctoris prodere videntur. — *λάβῃ τις* M. V.: *λάβῃ* Pbc. *λάβοι* Pd. — 2. *δοῦναι* Pbd.: *διδόναι* M. Pc. V. — *ταύτην οὖν τήν* M. Pc. V.: *ταύτην τήν* Pbd. — *τὰς παρ᾽ αὐτῆς* M. Pbd.: *τὰς ἑαυτῆς* Pc. V. Wolfius in ora *αὐτῆς*. — *ἀηττήτους* Wolfius conj.: *ἥττους* Pc. V. *ἴσους* Pbd. quod glossae debetur. *ἥττω* M. post *γίγνεσθαι* in Pb. alia glossa irrepsit: *οἷόν πως ἴσως γίγνεσθαι*. cf. Epict. dissert. 1, 18, 21. *τίς οὖν ὁ ἀήττητος; ὃν οὐκ ἐξίστησιν οὐδὲν τῶν ἀπροαιρέτων.* 3. *πραττῃ* Pc. V.: *πράττοι* M. Pbd. 4. *κωλύειν* V.: *κωλύει* M. Pbcd. infinitivum ratio gram. utique postulat; v. Krüger 55, 3, 6. 5. *κελεύει ἔχειν* M. Pc. V. O.: *κελεύειν, ἔφη* Pbd. — *καὶ μνημονεύειν* M. Pc. V. O.: *μνη-*

δωκεν, ἀφελέσθαι, καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλάσια, αὖθις δὲ ἀφελέσθαι ἃ δέδωκεν· οὐ μόνον δὲ,
6 ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα. ἃ γοῦν δίδωσι, κελεύει λαβεῖν παρ' αὐτῆς, καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχοντας πρὸς τὴν βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ δόσιν.

XXXII. Ξ. Ποίαν ταύτην; ἔφην ἐγώ.

Π. Ἣν λήψονται παρὰ τῆς Παιδείας, ἣν διασωθῶσιν ἐκεῖ.

Ξ. Αὕτη οὖν τίς ἐστιν;

2 Π. Ἡ ἀληθὴς Ἐπιστήμη [ἔφη,] τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς δόσις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλη-
3 τος. φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην· καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ἃς καὶ πρότερον εἶπον ὅτι Ἀκρασία καὶ Ἡδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι, [καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδέν] ἕως ἂν πρὸς
4 τὴν Ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. κελεύει οὖν αὐτοὺς χρόνον τινὰ ἐνδιατρῖψαι, καὶ λαβεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται παρ' αὐτῆς, ὥσπερ ἐφόδιον· εἶτα ἐντεῦθεν ἀπιέ-
5 ναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν συντόμως. Ταῦτ' ἐστὶν, ἃ προστάττει τὸ Δαιμόνιον. Ὅστις τοίνυν παρ' αὐτά τι ποιεῖ, ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς.

μονεύειν Pbd. — αὖθις δὲ ἀφελέσθαι M. Pbd.: αὖθις δὲ μόνον ἀφελέσθαι Pc. V. Wolfius in notis: αὖθις δὲ ἀφελέσθαι. τὸ μόνον redundat. 6. δίδωσι Pbd.: διδῷ M. Pc. V. cf. 8, 3. 8, 14. — λαβεῖν κελεύει Pbd.: κελεύει λαμβάνειν Pc. V. κελεύειν λαμβάνει M. cf. 31, 5. 32, 4. 33, 2. 33, 4. — ἔχοντας M. Pc.: ἔχοντα V. aut ἔχοντας, aut ἔχοντα in cd. U. O. invenit. βλέποντας Pbd.

XXXII. 2. ἔφη, τῶν συμφερόντων M. Pc. V.: τῶν συμφερόντων, ἔφη Pbd. 4. κελεύει οὖν αὐτούς] omnes cdd. man. corrupte αὐτοῖς cf. 16, 4. 32, 2. 31, 3. 31, 6. Wolfius conj. αὐτῇ sc. Ψευδοπαιδείᾳ Gronov. αὐτόθι. 5. προστάττει] cdd. man. omnes προστάσσει. — ἀπόλλυται κακὸς κακῶς Pbc.

XXXIII. Ὁ μὲν δὴ μῦθος, ὦ ξένοι, ὁ ἐν τῷ
πίνακι, τοιοῦτος ἡμῖν ἐστίν. εἰ δὲ δεῖ τι προςπυθέ-
σθαι περὶ ἑκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος. ἐγὼ γὰρ
ὑμῖν φράσω.

Ξ. Καλῶς λέγεις, ἔφην ἐγώ. Ἀλλὰ τί κελεύει 2
αὐτοὺς τὸ Δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς Ψευδοπαιδείας;

Π. Ταῦθ' ἃ δοκεῖ εὔχρηστα εἶναι.

Ξ. Ταῦτ' οὖν τίνα ἐστί;

Π. Γράμματα, ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων 3
ἃ καὶ Πλάτων φησὶν ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν
ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται.

Ξ. Πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν, εἰ μέλλει 4
τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, ἢ οὔ;

Π. Ἀνάγκη μὲν οὐδεμία, ἔφη· χρήσιμα μέντοι
ἐστί. πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλ-
λεται ταῦτα.

Ξ. Οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς 5
τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας;

Π. Ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέ-
σθαι. ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα κἀκεῖνά ἐστιν. ὡς γὰρ δι' 6
ἑρμηνέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέν-
τοι γε οὐκ ἄχρηστον ἦν, ἡμᾶς καὶ αὐτοὺς τὴν φωνὴν,

V. O.: ἀπόλλυται κακῶς Pd. M. de hac formula admodum trita cf. Luc. dial. mort. 5, 2. Icarom. 33. Piscat. 44. Bis accus. 20. Philoph. 20. de Paras. 57.

XXXIII. 2. ταῦθ' ἃ M. Pc. V.: ταῦτα ἃ Pbd. 3. ἃ καὶ Πλάτων—περισπῶνται cf. Plat. leg. VII p. 808. Klopfer in I. diss. de Cebetis Fabula. Zwiccaviae 1818 p. 13. haec verba interpolatoris manum prodere contendit. 4. εἰ μέλλει M. Pbcd.: εἰ μέλλοι V. — χρήσιμα M. Pc. V. χρήματα Pb. sed in χρήσιμα mutatum. χρῆμα Pd. — Post μέντοι ἐστί in Pbd. glossa in textum irrepsit: πρὸς τὸ συντομώτερον ἐλθεῖν. — συμβάλλεται M. Pc. V.: συμβάλλει Pbd. 5. ἔστι γάρ] οὐδὲν ἔστι γάρ conjecit Meibomius. 6. ἡμᾶς καὶ αὐτούς M.: καὶ ἡμᾶς αὐτούς Pc. V. καὶ ἡμᾶς αὐτῶν Pbd. — τὴν φωνὴν εἰδέναι. ἀκριβέστερον γὰρ ἄν τι συνήκαμεν Pbd.: τὴν φωνὴν

εἰδέναι· [ἀκριβέστερον γὰρ ἄν τι συνήκαμεν·] οὕτω καὶ ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων οὐδὲν κωλύσει γενέσθαι.

XXXIV. Ξ. Πότερον οὐδὲν προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοὶ πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων;

2 Π. Πῶς μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὰν φαίνωνται ἠπατημένοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ὥσπερ καὶ οἱ
3 ἄλλοι, καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας; Οὐδὲν γὰρ κωλύει, εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυσον καὶ ἀκρατῆ εἶναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρας ἄφρονα.

4 Ξ. Ἀμέλει πολλοὺς τοιούτους ἐστὶν ἰδεῖν.

Π. Πῶς οὖν οὗτοι προέχουσιν, ἔφη, εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι, ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων;

XXXV. Ξ. Οὐδαμῶς φαίνεται, ἐκ τούτου τοῦ λόγου. Ἀλλὰ τί ἐστιν, ἔφην ἐγώ, τὸ αἴτιον, ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ διατρίβουσιν, ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν;

ἀκριβεστέραν ἔχειν, ἄν τι συνήκαμεν M. Pc. V. „Quemadmodum enim, quae aliquando pronunciantur, per interpretem conjicimus, cum alioquin non inutile sit, si quid percepimus, voce ac lingua disertiore prosequi". O. Wolfius in notis: fortasse κἄν τι. Schweigh. lectionem codd. Pbd. tamquam probabilem recepit. Probabilis est prior pars. verba ἄν τι συνήκαμεν mutilata glossa esse videntur. Ita fere glossator scribere debuerat; ἀκριβέστερον γὰρ ἄν τι συνίεμεν τὰ λεγόμενά ποτε, sc. εἰ αὐτοὶ τὴν φωνὴν ᾔδειμεν. — κωλύσει M. Pc. V.: κωλύει Pbd. — βελτίους γενέσθαι] βελτίους omnes codd. man. ignorant. O. in cod. U. aut invenit aut recte supplevit. Legitur in vetere ed. Paris. et in Meibom. cf. 33, 4. 33, 5. ubi bis legitur βελτίους γενέσθαι. 34, 1.

XXXIV. πότερον οὐδέν M. Pc. V.: πότερον οὖν οὐδέ Pbd. 3. ὁμοίως] ὅμως?

Π. Καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτούς, ἔφη, ὅταν πολ- 2
λάκις ἐστὶν ἰδεῖν παραγιγνομένους ἐκ τοῦ πρώτου
περιβόλου ἀπὸ τῆς Ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης Κακίας,
εἰς τὸν τρίτον περιβόλον, πρὸς τὴν Παιδείαν τὴν
ἀληθινὴν, οἵ τούτους τοὺς μαθηματικοὺς παραλλάτ-
τουσιν; Ὥστε, πῶς ἔτι προέχουσιν; ἄρα ἀκινητότεροι,
ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι.

Ξ. Πῶς, [ἔφην ἐγὼ,] τοῦτο; 3

Π. Ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ οὐ προσ-
ποιοῦνται ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἴδασιν, οἱ δ'
ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, εἰ μηδὲν ἄλλο, προσποι-
οῦνταί γε ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἴδασιν. ἕως δ' ἂν ἔχωσι
ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὐτοὺς ἀνάγκη εἶναι
πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. εἶτα, 4
τὸ ἕτερον οὐχ ὁρᾷς, ὅτι καὶ αἱ Δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου
περιβόλου εἰςπορεύονται πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως; Ὥστε
οὐδὲν οὗτοι ἐκείνων βελτίους εἰσὶν, ἐὰν μὴ καὶ τού-
τοις συνῇ ἡ Μεταμέλεια, καὶ πεισθῶσιν, ὅτι οὐ Παιδ-
είαν ἔχουσιν, ἀλλὰ Ψευδοπαιδείαν, δι' ἧς ἀπατῶνται. 5
οὕτω δὲ διακείμενοι, οὐκ ἂν ποτε σωθεῖεν. καὶ ὑμεῖς
τοίνυν, ὦ ξένοι, ἔφη, οὕτω ποιεῖτε, καὶ ἐνδιατρίβετε

XXXV. 2. ἄρα ἢ ἀκινητότεροι M. V.: ἄρα εἰ γ' ἀκινητότεροι Pc. ἄρα εἰ γ' εὐκινητότεροι Pd. ἄρα εἰ εὐκινητότεροι Pb. suspicor scrib. esse: ἄρα ἢ γ' ἀκινητότεροι. 3. πῶς ἔφην, ἐγὼ, τοῦτο Pcd.: πῶς, ἔφην, τοῦτο, ἐγώ V. de lacuna, quam hic omnes cdd. m. adhuc excussi habent, vid. praef. 4. συνῇ ἡ] articulum, quem omnes cdd. man. ignorant, ex conjectura Schweighäuseri recepi cf. 38, 4. — δι' ἧς conj. Meibom. in notis: δι' ἣν omnes cdd. m. cf. 5, 2. 5. οὕτω ποιεῖτε, καὶ ἐνδιατρίβετε scripsi ex conjectura Wolfii, quae confirmatur testimonio Odaxii: καὶ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, ἔφη, ἐὰν οὕτω ποιῆτε καὶ ἐνδιατρίβετε M. Pbcd. quam lectionem Schweigh. in ed. min. recepit. καὶ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, ἔφη, ἐὰν μὴ οὕτω π. καὶ ἐνδ. V. Wolfius in notis: ἐὰν μή redundare videtur. „Quocirca vos etiam, inquit, Hospites, ita facite, et quae dicuntur, quoad profeceritis, diligenter attendite.“ O. cf. 3, 4.

τοῖς λεγομένοις, μέχρις ἂν ἕξιν λάβητε. ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν, καὶ μὴ διαλείπειν· τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήσασθαι. εἰ δὲ μή, οὐδὲν ὄφελος ἔσται ὑμῖν ὧν νῦν ἀκούετε.

XXXVI. Ξ. Ποιήσομεν. Τοῦτο δὲ ἐξήγησαι, πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά, ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῆς Τύχης; οἷον τὸ ζῆν, τὸ ὑγιαίνειν, τὸ πλουτεῖν, τὸ εὐδοξεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ νικᾶν, καὶ
2 τὰ λοιπὰ ὅσα τούτοις παραπλήσια; ἢ πάλιν, τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάνυ γὰρ παράδοξον ἡμῖν καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον.

Π. Ἄγε τοίνυν, πειρῶ, ἔφη, ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον περὶ ὧν ἄν σε ἐρωτῶ.

3 Ξ. Ἀλλὰ ποιήσω τοῦτο, ἔφην ἐγώ.

Π. Πότερον οὖν, κἂν κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν;

Ξ. Οὔ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακόν· ἔφην ἐγώ.

Π. Πῶς οὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν, ἔφη, εἴπερ τούτῳ ἐστὶ κακόν;

4 Ξ. Ὅτι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι, καὶ κακόν μοι δοκεῖ εἶναι· τοῖς δὲ καλῶς, ἀγαθόν.

Π. Καὶ κακὸν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι;

Ξ. Ἔγωγε.

XXXVII. Π. Μὴ οὖν ἀπιθάνως λέγε. ἀδύνατον γάρ, τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἅμα καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν

— μέχρις ἂν ἕξιν λάβητε] cdd. m.: μέχρις ἂν ἕξιν λαβεῖν. cf. 14, 3. — ἔσται ὑμῖν M. Pc. in ora: ἔσται V. ὑμῖν ἔσται Pbcd.

XXXVI. εὐδοξεῖν M. Pc. V.: εὐδοκιμεῖν Pbd. 2. παράδοξον ἡμῖν Pbd.: ἡμῖν παράδοξον M. Pc. V. 3. κἂν M. Pc. V.: ἐάν Pd. in Pb. septemdecim vocabula, quae sunt inde ab ἔφην ἐγώ usque ad alterum ἔφην ἐγώ desunt. — ἐκείνῳ τὸ ζῆν M. Pcd.: ἐκείνῳ V. 4. καὶ κακόν M. Pc. V.: κακόν Pbd.

XXXVII. πρᾶγμα ἅμα] ἅμα, quod utique exspectamus,

εἶναι. οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον καὶ βλαβερὸν ἂν
εἴη, καὶ αἱρετὸν καὶ φευκτὸν ἅμα ἀεί.

Ξ. *'Απίθανον μέν. ἀλλὰ πῶς οὐκ, εἰ τὸ κακῶς* 2
ζῆν, ᾧ ἂν ὑπάρχῃ, κακόν τι ὑπάρχει αὐτῷ, κακὸν
αὐτῷ τὸ ζῆν ἐστιν;

Π. *'Αλλ' οὐ τὸ αὐτὸ, ἔφη, ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ*
κακῶς ζῆν. ἢ οὔ σοι φαίνεται;

Ξ. *'Αμέλει οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι.*

Π. *Τὸ κακῶς τοίνυν ζῆν, κακόν ἐστι· τὸ δὲ ζῆν,* 3
οὐ κακόν ἐστιν. ἐπεὶ, εἰ ἦν κακὸν, τοῖς ζῶσι καλῶς
κακὸν δὴ ὑπῆρχεν, ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅπερ
ἐστὶ κακόν.

Ξ. *'Αληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν.*

XXXVIII. Π. *'Επεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι, καὶ τοῖς καλῶς, οὐκ ἂν εἴη οὔτε ἀγαθὸν τὸ ζῆν, οὔτε κακόν· ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν καὶ καίειν [ἐν τοῖς ἀῤῥωστοῦσίν]*

ex conj. adjeci. cf. 41, 2. 42, 4. — *οὕτω* M. V.: *τοῦτο* Pbd. 2. *ὑπάρχῃ* Pbcd.: *ὑπάρχοι* M. V. cf. 6,3. 14, 4. 26, 1. 31, 1. 3. 32, 4. 36, 2. — *κακὸν αὐτῷ τὸ ζῆν* M. Pd.: *κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν* Pc. V. „ipsum vivere“ O. Sed etiam *τὸ ζῆν* O. sic vertit, ut dubium sit, quid O. in cod. U. invenerit; nusquam alibi *αὐτὸ τὸ ζῆν* invenitur. — *ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν* Pc. V.: *ὑπάρχει τὸ ζῆν τὸ κακῶς ζῆν* M. *ὑπάρχει τὸ ζῆν καὶ τὸ κακῶς ζῆν* . Pb. *τὸ ζῆν καὶ τὸ κακῶς ζῆν ὑπάρχει* Pd. 3. *τὸ κακῶς τοίνυν ζῆν κακόν ἐστι· τὸ δὲ ζῆν οὐ κακόν ἐστι* Pd. nisi quod posterius *ἐστι* deest. ceterorum alius aliam lacunam habet, quam uncis indicare liceat. *τὸ κακῶς τοίνυν ζῆν [. . . ζῆν] οὐ κακόν ἐστιν* M. *τὸ κακῶς τοίνυν ζῆν κακόν ἐστι [. . . κακόν ἐστιν]* Pbc. *[. . κακόν ἐστι] τὸ τοίνυν ζῆν οὐ κακόν ἐστιν* V. „itaque vivere non malum est.“ O. — *ἐπεὶ εἰ ἦν* M. Pbd. V.: *ἐπεὶ ἦν* Pc. — *κακὸν, τοῖς ζῶσι καλῶς κακὸν δὴ ὑπῆρχεν* Pbd. V. *κακὸν, τοῖς ζῶσι κακὸν δὴ ὑπῆρχεν* Pc. *κακὸν, [. . . κακὸν] δεῖ ὑπάρχειν* M.

XXXVIII, *οὔτε ἀγαθὸν τὸ ζῆν]* omnes cdd. m. *οὔτε ἀγαθὸν εἶναι τὸ ζῆν.* Wolfius in notis: *εἶναι* redundare videtur. cf. 37, 1. 41, 3. — *ἐν τοῖς ἀρρωστοῦσι* tamquam glossam

ἐστι νοσερὸν καὶ ὑγιεινόν· οὐκοῦν οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν.

2 Ξ. Ἔστι ταῦτα.

Π. Σὺ τοίνυν οὕτω θεώρησον. πότερον ἂν βούλοιο ζῆν κακῶς, ἢ ἀποθανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως;

Ξ. Ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς.

3 Π. Οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κακόν ἐστιν, εἴπερ αἱρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν.

Ξ. Ἔστι ταῦτα.

4 Π. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλάκις γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅταν ᾖ ἡ περίστασις τοιαύτη.

Ξ. Ἀληθῆ λέγεις.

XXXIX. Π. Ἄγε δή, σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν οὕτως· εἴγε θεωρεῖν ἐστιν, ὡς πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν, ὑπάρχοντά τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα, τοῦτον καὶ ἀθλίως.

Ξ. Νὴ Δία, πολλούς γε.

2 Π. Οὐκοῦν οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς;

Ξ. Οὐ φαίνεται· αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν.

3 Π. Οὐκοῦν τὸ σπουδαίους εἶναι, οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ ἡ Παιδεία.

uncis inclusi. Wolfius hic lacunam esse suspicatus est, quam sic supplevit: sicut neque secare et urere. Nam aegrotantibus quidem ea salubria sunt, sanis vero noxia. In Pbd. duo alia additamenta extant, alterum post ὑγιαινόν: ἀλλὰ τὸ πῶς τέμνειν, alterum post ἐπὶ τοῦ ζῆν: οὐκ ἔστι κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. Quae quidem Schweigh. in editionis min. textum recepit. 2. ἀνδρείως M. Pbcd.: ἀνδρίως V. 4. τοὐναντίον M. Pbcd. V.: τοὐναντίον τι Pc. — ὅταν ᾖ ἡ περίστασις τοιαύτη] articulum plane necessarium invitis codd. m. adjeci. ὅταν ᾖ περίστασις τοιαύτη M. Pbd. V. ὅταν ᾖ περίστασις τοιαύτη Pc.
XXXIX. ὡς πολλάκις Pb. V.: οὐ πολλάκις M. Pcd. 2. οὐ φαίνεται Pbcd. V.: φαίνεται M. 3. οὐδὲ ὁ πλοῦτος

Ξ. Εἰκός γε, ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου.

Π. Οὐδὲ ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν εἰς τὸ βελτίους εἶναι.

Ξ. Φαίνεται οὕτως.

Π. Οὐδὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ 4
ἐπίστωνται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι.

Ξ. Δοκεῖ μοι.

Πῶς οὖν τοῦτο ἄν τις κρινεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν;

Ξ. Οὐδαμῶς. 5

Π. Οὐκοῦν εἰ μέν τις ἐπίσταται πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς καὶ ἐμπείρως, εὖ βιώσεται· εἰ δὲ μή, κακῶς.

Ξ. Ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν.

XL. Π. Καὶ τὸ σύνολον δέ ἐστι· τὸ τιμᾶν ταῦτα ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμάζειν ὡς κακά, τοῦτο δ' ἔστι τὸ ταράττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτον· ὅταν τιμῶσι τ' αὐτὰ καὶ οἴωνται διὰ τούτων μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν, καὶ πάνθ' ἑπομένως πράττειν ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα δοκοῦντα εἶναι μὴ παραιτῶνται. Ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ 2

Pbd.: ποῦ δὲ ὁ πλοῦτος M. Pc. ποῦ ὁ πλοῦτος V. φαίνεται οὕτως] sic scribere placuit consentiente Odaxio, qui vertit: ita prorsus apparet, et concinnitate sermonis hanc structuram commendante. 4. ὅταν μὴ ἐπίστωνται conj. Schweigh. ὅταν μὴ ἐπίστανται codd. m. — ἄν τις κρινεῖ M. Pc. V.: ἄν τις κρίνοι Pbd. cf. 14, 4.

XL. καὶ τὸ συνόλον δέ ἐστιν M. Pbcd.: καὶ τὸ συνόλον δέ V. — ὅταν τιμῶσι τ' αὐτά] ὅταν τιμῶσι τε αὐτά V. ὅταν τιμῶνται M. Pbcd. — οἴωνται M. Pbd.: οἴονται Pc. V. — καὶ πάνθ' ἑπομένως omnes cdd. m.: καὶ πάνθ' ὑπομένοντες Hemsterhusius in notis ad nescio quem locum Luciani operum conjecit. — πράττειν M. Pbd. M.: πράττουσιν Pc. V. — μὴ παραιτῶνται Pbd. O.: in M. Pc. V. haec vocabula desunt aperta lacuna, quae fortasse orta est, cum ab εἶναι ad παραιτῶνται librarii oculi aberrarent. — διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν]. In his verbis desinit cd. Pc. cum cd. Meib. Reliqua,

ex hoc sermone sequi, talia nec bona nec mala esse, ita tamen, ut haud firmus sim in judicio de istis.

3 Senex. Hoc fit, inquit, ideo, quod longe abs te abest habitus ille, quo eam sententiam animo concipias. Itaque rerum usum, quem paulo ante vobis indicavi, toto vitae vestrae curriculo persequimini, ut ea quae vobis diximus infigantur animis vestris eaque re vobis
4 accedat habitus. Si autem dubitaveritis de aliqua re, revertimini ad me, ut explicem vobis ea de re, quibus dubitatio a vobis discedat.

INDEX

verborum cum antiqnissimo cujusque teste.

εὔτακτος modestus. 12, 2. 16, 1. (cd. M.) Posid. ap. Athen.

ἕξις facultas, peritia. 20. 4. 35, 5. Polyb.

ἐπάνω cum gen. supra 26, 3. metaphorice non nisi recentissimis velut Athen. usurpatum est.

ἐπικατοικῶ inhabito 15, 1. non nisi hoc loco invenitur.

ἐπὶ κεφαλαίου summatim. 28, 3. Polyb.

ἡδονικοί voluptarii. 13, 2. Athen.

ἴδιος peculiaris. 1, 1. Diod.

θέμα depositum. 31, 4. Plut. Antiquioribus παρακαταθήκη usurpatum est.

θύριον ostiolum. 10, 1. Aristoph. Plut.

καθάριος mundus. 12, 2. (cd. M. καθάρειος. Vulg. καθαρά) Aristoph. Posid.

καθεστηκώς sedatus, constans. 18, 1. de personis non ante Plut.

καταστρέφειν τὸν βίον traducere vitam. 10, 4. Plut.

κεκριμένη ἡλικία certa et constans aetas. 18, 1. non nisi hoc loco invenitur.

κενοδοξία inanis gloria. 24. 2. Polyb.

κριτικοί critici. 13, 2. v. dissert. Lehrsii de vocabulis φιλόλογος, γραμματικός, κριτικός. Regiom. ed. a. 1838. p. 8. seqq. Polyb.

λειμωνοειδής prato similis, floridus. 17, 1. non nisi hoc loco invenitur.

μέθυσος ebrius. 34, 3. de viris primus Menand. usurpavit, prosae orationis scriptorum primi Plut. Luc.

μετάνοια resipiscentia. 10, 4. 11, 1. LXX. eodem sensu Cebes 35, 4. usurpat μεταμέλεια.

ναυαγῶ naufragium facio. 24, 2. metaphorice Aeschyl., prosae or. scriptorum primus Pseudo-Dem., tum Posidippus usurpavit.

οἰκητήριον domicilium. 17, 3. Eurip. Plut.

ὀπίσω cum gen. post. 10, 1. LXX.

ὃς μέν = ὁ μέν 7, 2. Demosth.

ὀχλῶ turbo. 15, 2. Aristot.

παραλλάττω praetergredior, longe a tergo relinquo. 35, 2. Aristot.

παρατηρῶ astute et insidiose observo. 9, 2. Aristot.

πάσχω laboro, aegrotus sum. 26, 1. Hippocr.

περιάγω circumeo. 6, 3. (cdd. Pa. M.). nov. test.

περιπατητικοί peripatetici. 13, 2. nomen peripateticorum non ante Ciceronem invenitur.

περιπλέκομαι πρός τινα amplector aliquem. 6, 2. nusquam alibi invenitur.

περισπάω distraho. 33, 3. Aristot.

περίστασις circumstantia, status, condicio. 38, 4. Aristot.

πικρός amarus 3, 1. = πικρόχολος Aristot.

πλάνος, ὁ, error, metaph. quinquies, velut 5, 3. non nisi in Tabula invenitur.

ποτήριον poculum. 5, 1. Prosae or. scriptorum usurpavit primus Ctes. ap. Athen.

προσκαταβαίνω descendo. 16, 4. Lucillus in Anthol. Pal.

πυλών vestibulum. 1, 3. Moeris p. 83. Αὐλία θύρα Ἀττικοί, πυλὼν Ἕλληνες. Pseudo-Aristot. de mundo.

συνομιλῶ colloquor. 13, 1. nov. test.

τὸ πέρας denique. 34, 3. Aeschin.

τραπεζίτης mensarius, numularius. 31, 3. Demosth. Antiquioribus usurpatum est ὁ ἐπὶ τραπέζῃ.

φιλοτίμως vehementer. Polyb.

ψευδοδοξία falsa opinio. 11, 2. Bud. tamquam antiquissimum testem citat Aristotelem. Plato loco hujus vocabuli usurpat ψευδὴς δόξα vel ψεῦδος.

ψευδοπαιδεία falsa eruditio. decies legitur in Tab. velut. 13, 1. Lucian.

ὧδε hic. 9, 2. 10, 4. 14, 4. 17, 3. huc 12, 3. 14, 2. 24, 3. LXX.

ὡσανεί tamquam. 33, 3. Polyb.
